

**M
e
W
T
O
R
D**

**Filmfestival-directeur
Sandra den Hamer over het
INTERNATIONAL FILM
FESTIVAL ROTTERDAM**

**Trainees:
noodoplossing of verrijking?**

TER NAGEDACHTENIS AAN Sander van der Linden

Maandag 25 september was een droevige dag. We kregen het bericht van het plotselinge overlijden van Sander van der Linden.

In februari 2005 kwam Sander van der Linden studeren bij de Hogeschool Rotterdam. Sander had na twee verschillende mbo-opleidingen lang moeten nadenken over een vervolgopleiding. Hij heeft uiteindelijk gekozen voor de opleiding bedrijfseconomie, waar hij inmiddels in het derde jaar zat.

De overgang van het mbo naar het hbo was in het begin niet makkelijk, maar gaandeweg vond Sander steeds beter zijn draai. Ondanks dat hij het druk had met werken en sporten, vond hij steeds meer een balans om ook de studie met goed gevolg te kunnen afronden.

De vakken waarin Sander dingen mocht berekenen vond hij heel leuk. Ook het groepswerk lag hem goed. Daarin groeide hij. In het eerste jaar als leider en harde werker, in het tweede jaar ook steeds meer als criticus. Hij wilde dingen graag tot in de perfectie geregeld hebben en de resultaten moesten er ook echt naar zijn.

Sander was het type student dat de hogeschool graag ziet komen: gemotiveerd, prettig in de omgang, sympathiek en vooral ook een doorzetter. Met dit beeld in het hoofd nemen wij als school afscheid van hem en zo zullen docenten en studenten zich hem blijvend herinneren. We zullen hem missen.

Er zal veel kracht voor nodig zijn om met de lege plaats die Sander nu achterlaat, om te kunnen gaan. We willen hierbij namens de school de volgende mensen condoleren met het verlies van Sander: ouders van Sander, Anouk en Danielle, familie, Stephanie, klasgenoten en bekenden van Sander.

Hogeschool Rotterdam
Cluster HES Financieel Management

Beste collega's en studenten van
Willem Glaubitz,

De voorbije tijd hebben wij vele hartverwarmende reacties van jullie mogen ontvangen en hebben jullie ons deelgenoot gemaakt van jullie waardevolle en mooie herinneringen aan Willem. Jullie reacties en herinneringen zijn ons tot grote steun geweest en hebben ons vele momenten van geluk gebracht, waarvoor wij jullie bijzonder dankbaar zijn. Wij spreken de wens uit dat jullie – evenals Willem – zullen genieten van de dagen die jullie gegeven zijn.

Stijntje,
Jan-Willem,
Elisa, Pieter, Charlotte en Stijn

TER NAGEDACHTENIS AAN Vincent Meihuizen

Op maandag 13 november kregen we het droevige bericht van het plotselinge overlijden van Vincent Meihuizen.

Vincent was student bij ons, op de Hogeschool Rotterdam. Hij was derdejaarsstudent bedrijfseconomie en vanaf september volgde hij tevens de opleiding vastgoed en makelaardij in de avonduren.

De collega's van de hogeschool herkenden in Vincent een serieuze en ambitieuze student.

Hij wilde immers niet één maar twee opleidingen volgen. Zijn medestudenten zullen dat ongetwijfeld ook van Vincent hebben meegekregen: zijn carrièrerichtheid en zijn gedrevenheid. Hij wilde immers zo graag in de voetsporen van Donald Trump lopen. Een van de bijnamen van Donald Trump is 'a schoolboy's dream'. Je mag gerust zeggen dat dat ook 'Vincent's dream' was. Maar we kennen Vincent ook als gangmaker, als een student die graag het woord voerde, die dol was op aandacht. Vincent hield van uiterlijk vertoon, van mooie of gekke kostuums, van plezier maken. Vincent was een man van smaak, hij hield van stijlvolle kleding en hij was dol op de bruisende dingen van het leven.

De Hogeschool Rotterdam, met daarin de clusters financieel management en management, wil dat beeld van Vincent ook vasthouden: een serieuze en ambitieuze student met aandacht voor de plezierige dingen van het leven. Zo willen we Vincent graag herinneren.

We willen hierbij namens de school de volgende mensen condoleren met het verlies van Vincent: Vincents ouders, Vincents broer, Vincents vriendin. Alle familie en vrienden. Alle medestudenten en studiemaatjes, onder wie ook vele hechte vrienden.

*Vincent, zo veel toekomstplannen, zo veel dromen...
Je gaat je eigen weg...*

Hogeschool Rotterdam
Clusters HES financieel management en
HES management

Redactioneel

Het Nieuwe Leren

De kritiek op de didactische vernieuwing van het hbo, het zgn. Nieuwe Leren, blijft aanzwellen. Zeshonderd studenten aan de lerarenopleidingen van de Hogeschool Utrecht tekenden onlangs een petitie tegen het volgens hen te zeer op vaardigheden gerichte onderwijs. Ook studenten uit het mbo, waar dezelfde vernieuwingsplannen worden uitgevoerd, kwamen pas tegen het Nieuwe Leren in het geweer. De kritiek spitst zich toe op het geringe aantal contacturen, de verwaarlozing van kennisoverdracht, het vele groepswerk en de gebrekkige begeleiding door docenten, met meelifgedrag als een van de ongewenste gevolgen. Docenten die niet willen meedoen aan het competentie-gerichte leren, zouden worden geïntimideerd. De vereniging Beter Onderwijs Nederland opende een Meldpunt Intimidatie. Zes weken na opening hadden zich zestien klagers gemeld, van wie vijftien werken in het hbo. Professor Heertje drukte zijn afkeer van het Nieuwe Leren in het hbo het sterkste uit. In een column in het blad Ondernemen! noemde hij het hbo ziek. 'Ze bieden valse lesmethoden, valse vakken, valse arbeidsvoorwaarden en valse beoordelingen aan.' Sommige scholen hebben volgens hem 'de karakteristieken van een criminele organisatie'. De kwaliteit en de bestuurscultuur van het hbo moeten volgens Heertje inzet worden van een parlementair onderzoek.

HBO-raadvoorzitter Doekle Terpstra vindt, zoals u verderop in dit blad kunt lezen, de aanhoudende golf van kritiek op de hogescholen onterecht. De tegenstanders van competentiegericht leren zouden een te rooskleurig beeld hebben van de docent oude stijl. Cvb-voorzitter Jasper Tuytel stelt in deze *Profielen* dat 'het competentiegericht leren bij de HR niet is doorgeslagen. Wij hebben het Rotterdams Onderwijsmodel (ROM). Daar zitten op een evenwichtige manier kennis, praktijktoepassingen en de persoonlijke keuzes van de student in.' Een belangrijke discussie, onderwijskwaliteit is immers voor de hele samenleving van belang.

Profielen gaat inmiddels ook zelf op onderzoek uit. Hoe krijgt het ROM binnen de dagelijkse onderwijspraktijk handen en voeten? Wat vinden studenten, docenten en lectoren van de verhouding kennis en praktijk? *Profielen* zal de discussie over het Nieuwe Leren in 2007 blijven volgen en voeren.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

4 Welles-nietes

Negatief bsa niet na drie jaar

4 De concurrentie

4 D'rbij klussen

Eerstejaars sph Hanneke Woudt klust bij als schoonheidsspecialiste en bij een DA-drogist. Van de verdiensten kan ze, als thuiswoner, zelfs sparen.

5 Wie ben jij dan?

Tweedejaars cmd Bianca de Jong, ook wel bekend als Toeps, werd dit jaar verkozen tot *Student of the Year*.

6 Interview

Van 24 januari t/m 4 februari is Rotterdam het toneel van het International Film Festival Rotterdam. *Profielen* sprak met Sandra den Hamer, festivaldirecteur, over films, talent en Rotterdam als filmstad.

8 Bij de les

Ja toch. Sinterklaas bestaat. En Santa Claus, de gezellige dikkerd van Coca Cola, kreeg zijn naam van Nederlandse kolonisten. In het keuzevak *Van wild geraas tot gillende keukenmeid* gaat het over de decemberfeesten.

9 Onderwijs actueel

Kan een docent in het hbo nog uit de voeten met zijn vakinhoud? Of wordt hij gemarginaliseerd tot studiecoach en procesbegeleider?

9 Column

René van Kralingen, Beoordelen zonder DDR-cultuur

10 De inspirator

Topondernemer en bouwmarkant Dik Wessels, nummer dertien in de *Quote 500*, geeft eigenlijk nooit interviews maar maakte voor *Profielen* een uitzondering.

13 Column

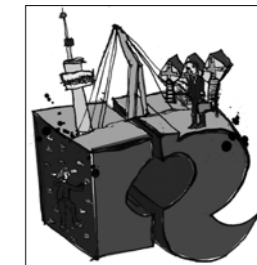
Hasna el Maroudi, *Hasna for President*

13 Nieuws HR

In de prijzen, ingezonden, Verloskunde Academie Rotterdam, stilteruimte neutraal, startsalariissen, Film Course, minorbeurs, Crowfile, *food moods* bij Albron, traineeship HR-docenten, commissie ongewenst gedrag, symposium kinderplichtparticipatie, fondsen en beurzen, Mei Li Vos in Pietje Bell-lezing

24 Achtergrond

Toekomstscenario's van de HR: Elke hoogopgeleide telt. Collegevoorzitter Jasper Tuytel ziet het als zijn maatschappelijke opdracht een bijdrage te leveren aan het verhogen van het opleidingsniveau van Rotterdam. Wat betekent dit voor de toekomst van de hogeschool?

26 Stage en beroep
Serge Glorie, docent beeldende kunst in opleiding, begeleidt cursisten met een verstandelijke beperking.

27 Afgestudeerd

Madeleine Berkhemer studeerde mode maar timmert nu aan de weg als autonoom kunstenaar, fotografe en vormgeefster. Ze zou best een tijdje de scepter over de WdKA willen zwaaien. Om te beginnen zou ze 'iedere vorm van overheidssubsidie afkappen. Laat de studenten zelf maar betalen.'

28 Hogeschoolpoker

Afgelopen zomer is poker geëxplodeerd in Nederland. Ook op de HR wordt het gespeeld, in het studentencafé van Museumpark, voor de gelegenheid omgedoopt tot Kaatje Poker.

30 Recensies

O.a. ultieme Prince, *Ave Maria* en *De Grote Huismus Tentoonstelling*

32 Personeelsrubriek Arbeid adelt

Interview met Doekle Terpstra over de kritiek op het hbo.

34 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam.

De concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Havanna – Hogeschool van Amsterdam

Na herhaaldelijke diefstallen van laptops en computerprocessoren is er bij de ingang van de locatie Leeuwenburg een tassencontrole ingevoerd. Steekproefsgewijs wordt studenten gevraagd de inhoud van hun tas te tonen. Studenten hoeven niet aan het onderzoek mee te werken. Alleen wanneer de beveiligers echt denken dat er iets niet klopt, halen ze de politie erbij. De maatregel is overigens bedoeld ter preventie van diefstallen en niet om de dieven daadwerkelijk op te sporen.

Univers – Universiteit van Tilburg

Vorig studiejaar is een landelijke campagne gestart die studenten van hun leenangst af moet helpen. De student kan, wanneer hij een lening afsluit, de tijd die hij kwijt zou zijn aan een bijbaan, in de studie steken. Het aantal lenende studenten is in drie jaar tijd verdubbeld. Studenten lenen echter niet alleen om de studie te kunnen betalen. Ze kijken ook

wat vrienden aan luxegoederen bezitten en spiegelen zich hieraan. Met de bachelor-masterstructuur is het voor de student bijna onvermijdelijk om geld te lenen. Vooral tijdens de masterfase is het programma zwaar en heeft de student weinig tijd voor een bijbaan.

Delta – TU Delft

Uit testen met automobilisten in een rij-simulator blijkt dat vrouwen op N-wegen eerder geneigd zijn in te halen wanneer een waarschuwinglampje aangeeft dat het veilig is. Zo'n inhaalassistent is een zeer geavanceerd systeem dat rekening houdt met alle karakteristieken van de weg en met snelheden van tegenliggers. De proefpersonen waren echter niet te spreken over de toepassing. Ze gaven aan dat ze het inhalen met een waarschuwinglampje lastiger vonden dan zonder. Bovendien was bijna niemand bereid om voor zo'n systeem te betalen.

MG

Draagt je bijbaantje iets bij aan je huidige opleiding en toekomstige carrière?
Nee, eigenlijk niet. Alleen de gesprekken die ik voer met klanten hebben een beetje te maken met mijn opleiding.

Waar geef je het geld aan uit?
Uitgaan, kleding, make-up, leuke dingen doen, mijn vriend en sport.

Kun je ervan rondkomen?
Makkelijk. Ik kan zelfs sparen. Mijn ouders betalen een deel van de studie. Ik koop zelf weleens boeken. Ik woon ook thuis, dus ik heb verder weinig kosten.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een vet hbo-salaris hebt?
Een auto. Een klein, simpel, gammel wagentje.

MG

Welles-nietes

Klacht van

student trade management gericht op Azië (tma)

tegen

directeur opleidingen van het cluster Rotterdam Business School (RBS)

uitspraak college van beroep

GEGROND

Een student startte in het studiejaar 2002-2003 met de opleiding tma. Aan het eind van het jaar besloot hij over te stappen naar *communication & multimedia design* (cmd). In het laatste kwartaal van het eerste jaar tma haalde de student geen punten meer, wat ertoe leidde dat hij een negatief studieadvies met bindende afwijzing (negatief bsa) ontving. De studie cmd viel tegen en de student vroeg of hij weer terugmocht naar de opleiding tma. De opleiding gaf hem toestemming, ondanks het verstrekte negatieve bsa. Voorwaarde was dat de student in één jaar zijn propedeuse zou halen. In het studiejaar 2004-2005 begon de student opnieuw aan de opleiding tma. Het lukte echter niet om in het eerste jaar de propedeuse af te ronden. Toch mocht hij de opleiding voortzetten met een nieuwe voorwaarde, namelijk dat hij in het tweede jaar vijftig punten zou halen. Door persoonlijke omstandigheden haalde de student in het tweede jaar onvoldoende punten en was de propedeuse ook nog niet afgerond. Dit was voor de opleiding reden om opnieuw een negatief bsa te verstrekken. De opleiding vindt dat de student voldoende kansen heeft gekregen. Bovendien vallen de bijzondere omstandigheden die de student geeft niet onder de omstandigheden waarmee rekening gehouden wordt bij het nemen van besluiten. Het college van beroep geeft aan dat de student voor het derde jaar ingeschreven staat bij de opleiding tma. Volgens het Reglement Studieadvies en Afwijzing mag een negatief bsa alleen gegeven worden in de eerste twee jaar van de opleiding. Op basis van dit reglement krijgt de student gelijk en mag hij verder studeren.

MG

Wiebenjijdan?

BIANCA DE JONG (22)

Tweedejaars communicatie & multimediasdesign

Bianca de Jong, ook wel bekend als Toeps, werd dit jaar verkozen tot *Student of the Year*. Ook is ze 'beroepsvoorbijganger' in commercials, doet ze modellenwerk en schrijft ze voor haar eigen weblog, www.toeps.nl.

Laatst ontvangen sms'je...

Haha, dat is echt te erg, van mijn stalker! Die heb ik sinds een maand. 'Wil je eigenlijk wel dat ik stop', schrijft 'ie. Ik antwoord hem niet, maar ik vind 't wel vermakelijk. Gelukkig stuurt hij alleen berichtjes om vier uur 's nachts als ik slaap.

Trots op... Het huisje dat ik pas met mijn vriend heb gekocht, in het Laakkwartier in Den Haag. We zijn tenslotte 'arme' studenten en stufi telt niet als inkomen, maar ik heb de makelaar net zo lang lastig gevallen tot we het uiteindelijk toch kregen. Anders waren ze d'r toch nooit van afgekomen.

Hekel aan... Mensen die zeuren dat ze het allemaal zo slecht hebben in Nederland. Ze krijgen al genoeg aan subsidies en uitkeringen en nog klagen ze dat het allemaal zo tegen zit. Dat is allemaal relatief, want zo slecht is het in Nederland helemaal niet.

Vijf jaar geleden... Had ik net mijn vwo-diploma en deed ik iets boekhoudkundigs bij Technic Benelux. Ik had economie in mijn pakket en in die tijd ging het met de economie zo geweldig dat je zonder diploma overal terecht kon.

Dagje ruilen met... Uh...geen idee, ik vind het eigenlijk wel best zo. Zal ik maar lekker cliché doen? Dan wil ik wel ruilen met één of ander topmodel om te kijken hoe dat nou is in het echt. Nee, serieus, ik ben tevreden.

In het weekend... Rust ik uit van de rest van de week en heb ik tijd voor mijn hobby's, fotogra-

feren en een beetje figureren in commercials. Dat is hartstikke leuk, ik hoef bijna niks te doen en het verdient aardig. Geen verkeerd bijbaantje dus.

Geleerd op de HR... Ik heb moeten leren om te voldoen aan de eisen van docenten waar ik absoluut het nut niet van inzie. Ik moet me er dan echt toe zetten om het toch te doen.

Boek... *The beauty and the bizz* van Elyse Sewell. Dat is dat meisje dat derde werd bij America's Next Topmodel. Ze werkt momenteel heel veel in Hong Kong, waar het boek ook is uitgegeven, dus ik moest het via internet bestellen. Het is een bundel van haar weblog, heel grappig. Ze heeft vet droge humor en mooie foto's.

Film... Geen idee, ik ben een beetje een cultuurbarbaar. Ik kijk heel weinig films, daar heb ik geen geduld voor. Doe mij maar een documentaire. Maar de laatste film die ik heb gezien is *The Rock*, mooie muziek ook.

Cd... Ik download eigenlijk alleen maar, maar laatst heb ik wel bijna alle cd's van Robbie Williams gekocht uit de vijf euro-bak.

Verslaving... Vroeger was ik helemaal verslaafd aan muntrop, maar dat heb ik al heel lang niet meer aangeraakt. Ik kreeg er last van m'n buik van en het schijnt vet slecht te zijn voor je bloeddruk. Nu is het, naast internetten, alleen nog maar Disney. Mijn abonnement voor Disneyland Parijs is net verlopen, maar volgens mij heeft mijn vriendje al een nieuwe gekocht.

Ooit... Hoop ik als fotografe of model een spread in één of ander tijdschrift te hebben. En ik wil ook nog een keer naar Disney Tokio, dat is echt het mooiste Disneypark ter wereld.

RJ

Hanneke Woudt (20) Eerstejaars sociaal pedagogische hulpverlening

d'rbij KLUSSEN

Waar werk je?

In het weekend werk ik bij de DA. En verder werk ik voor mezelf als schoonheidsspecialiste en pedicure. Dat doe ik vanuit huis en bij mensen thuis.

Hoe lang doe je dit werk?

Zo'n drie jaar. Ik heb een opleiding tot schoonheidsspecialiste gevolgd. Daarna heb ik veel promotie gedaan om klanten te krijgen en nu is het belangrijk om de klanten te binden door bijvoorbeeld een kortingsbon te geven.

Hoe bevalt je werk?

Goed, het is heel afwisselend. Ik heb leuke contacten met de klanten en het is makkelijk, niet te zwaar werk.

Hoeveel uur per week?

Ik werk acht uur bij de DA. En als schoonheidsspecialiste wisselt het heel erg. Vlak voor de kerst is het bijvoorbeeld een stuk drukker.

Wat verdien je?

Dat verschilt per behandeling en ik maak ook kosten doordat ik producten in moet kopen. Bij de DA verdien ik 6,60 euro per uur.

'VERRASSING EN

Filmfestival-directeur Sandra den Hamer ONTROERING ZIJN BELANGRIJK'

De nieuwste Bond zul je er niet zien, maar wel films uit Uruguay, Iran of België. Van 24 januari tot en met 4 februari doet Rotterdam er weer even toe op het wereldtoneel. Met achthonderd films en 350.000 bezoekers is het International Filmfestival Rotterdam (IFFR) internationaal één van de grootste en belangrijkste. Sandra den Hamer (46) is sinds drie jaar de directeur. *Profielen* sprak haar in de meest hectische fase van de voorbereidingen.

Je werkt al sinds je studietijd in de filmwereld. Is cinema altijd je grote liefde geweest?
'Nee, dat is pas gekomen toen ik theater- en filmwetenschappen studeerde in Utrecht. Als puber scheurde ik de kaartjes in het plaatselijke theater van Steenwijk. Ik was enorm onder de indruk van sommige stukken, zoals die van Orkater, een gezelschap dat toen erg in opkomst was. Maar ik twijfelde destijds nog of ik bouwkunde of psychologie zou gaan doen. In mijn studententijd ben ik begonnen bij het Nederlands Filmfestival. Inmiddels ben ik vergroeid met het IFFR, maar het verveelt nooit. Ik leer nog altijd veel in dit vak.'

Veel mensen vinden het filmfestival van Rotterdam elitair. Is dat vervelend?
'Elitair staat haaks op het feit dat het IFFR het grootste publieksfestival van ons land is. Zestig procent van de bezoekers komt uit Rotterdam. Je zou hooguit hun smaak elitair kunnen noemen. Maar vergis je niet, het IFFR is

niet één festival. Wij richten ons op meerdere soorten publiek, smaken en stijlen. Er is een programma gericht op jongeren en één voor mensen die op zondag graag een museum bezoeken. Daarvoor werken we bijvoorbeeld samen met Boijmans van Beuningen, Off Corso of het RO-theater.'

Er draaien zo'n achthonderd films op het IFFR. Hoe stel je zo'n enorm programma samen?
'We hebben een netwerk van scouts en correspondenten die ons het hele jaar door attenderen op bijzondere films. Daarnaast is er een redactie van acht programmeurs. Mensen met verschillende expertises: beeldende kunst, Azië, Oost-Europese cinema. Net als ik reizen ze de wereld over om films te zien. En we kijken veel dvd's. Soms vallen rare dingen op. Dat er opeens veel interessante films uit Litouwen komen of uit Roemenië. Met de redactie bepaal ik wat er te zien en te doen is tijdens het festival. We onderzoeken wat de 'humuslaag', de basis is geweest voor de productie van films in een bepaald land. Daar doen we dan weer wat mee. In het RO-theater wordt dit keer bijvoorbeeld een *urban culture club* gebouwd, zoals ze in Boekarest te vinden zijn. Met de muziek en het eten van daar. Ik zorg zelf vooral voor de balans van het festival, bewaar de eenheid.'

Kun je wel een stempel op het festival drukken als directeur?

'Mijn festival is herkenbaar aan de persoonlijke visie van filmmakers. Geen geijkte vormen, geen Hollywood of dingen die je normaal op tv ziet. Verrassing en ontroering zijn belangrijk. Soms vind ik een film persoonlijk niet mooi, maar vind ik het wel belangrijk hem te vertonen. Een strenge, experimentele film raakt me bijvoorbeeld niet altijd, maar ik kan wel zien dat het mooi en knap is gemaakt. Er zijn films waar je een stevige maag voor moet hebben, waarin het bloed van het scherm spat, die met goed vakmanschap tot stand zijn gekomen. 'In de competitie voor de *Tiger Awards* doet de Belgische film *Ex-drummer* mee, naar het boek van Herman Brusselmans. Ik heb nog nooit zoveel debielen bij elkaar gezien, die zoveel vloeken. Maar het is heel goed gemaakt. Talent, dat is wat we altijd zoeken. Sommige mensen noemen ons brutaal, anderen elitair. Zolang er veel mensen op af komen denk ik: "Missie geslaagd".'

Zoveel mogelijk publiek trekken is toch niet je missie?

'Ik ben niet iemand die zegt: "Film gaat de wereld veranderen". Maar ik geloof wel dat je door film anders gaat kijken, de wereld beter kan begrijpen. Bij ons gaat het om reflectie, aanzetten tot nadenken, of pure bewondering omdat het zo mooi is. Maar je moet het niet te zwaar bekijken, film is ook gewoon vermaak. Ik ga ook naar gewone Hollywood-krakers. Onlangs ben ik nog met mijn kinderen van 11 en 14 naar *Borat* geweest. Ik heb erg gelachen. Vaak wordt gezegd: "Oh, dat is al honderd

keer gemaakt.' Maar je moet niet arrogant worden. Dezelfde thema's worden steeds op een andere manier belicht. Het gaat erom hoe regisseurs hun verhaal vertellen. De meeste mensen vertellen de verhaallijn na als ik vraag hoe een film was, maar daar gaat het niet om. Ik wil weten hoe het eruit ziet, hoe het klinkt, ondanks het verhaal.'

Naar het IFFR komen 350.000 bezoekers, maar behalve Lantaren/Venster en Cinerama draait in de rest van het jaar geen enkele bioscoop in de stad arthouse films. Is Rotterdam wel zo'n goede filmstad?

'Als je Rotterdam met Amsterdam vergelijkt, is het slecht gesteld met de accommodaties. De afgelopen twintig jaar is er vooral geïnvesteerd door de grote bioscopen. Daar hadden ze door dat mensen in een lekkere stoel willen zitten. Bij de filmhuizen liepen ze daar lang achteraan, bezoekers zaten tot voor kort niet op sinaasappelkistjes. Er is nu een

inhaalslag gaande. In steden als Arnhem, Groningen en Nijmegen zijn filmhuizen al opgeknapt en ook in Rotterdam gaat het de goede kant op. Binnenkort verhuist Lantaren/Venster naar de Kop van Zuid. Een veel betere plek dan het te kleine pand in de Gouvernestraat. Maar Rotterdam is er nog niet, er kunnen nog wel wat doeken bij in het centrum. Publiek genoeg.'

Tot 2002 timmerde de gemeente Rotterdam heel hard aan het culturele leven in de stad en vooral aan de audiovisuele sector. Met Leefbaar Rotterdam in het college werd cultuur bijna een vies woord. Heeft de Rotterdamse filmindustrie daar last van gehad?

'We moesten veel aan het gemeentebestuur uitleggen in die periode. Wat het belang van cultuur was, wie we zijn, wat we doen. Later ging het beter, maar werd er nog steeds gezegd: "Julie moeten meer sponsors zoeken." Ons budget bestaat al voor een derde uit sponsorgeld. Het was de onwetendheid. Ik heb het gevoel dat het huidige college ons beter begrijpt.'

Het IFFR wil mensen een ruimere blik op de wereld geven. Waarom heeft het IFFR niet meegedaan aan de discussie over onveiligheid en veranderingen in de Rotterdamse samenleving?

'Ik heb nooit de behoefte gehad om het programma van het festival aan te passen aan de politieke discussie. Het is juist belangrijk om films uit andere culturen aan te kopen om van te leren. Door de televisie zijn mensen in Nederland veel te veel naar binnen gericht. Je ziet dat ook in het landelijke cultuurbeleid. De subsidies voor de distributie van Nederlandse artfilms zijn drie keer zo hoog als voor buitenlandse films. Dat riekt toch een

beetje naar eigen volk eerst, protectionisme. Het Rotterdamse Filmfonds zet zijn deuren de laatste tijd gelukkig weer een beetje open. Daardoor kunnen buitenlandse regisseurs hier samenwerken met een Nederlandse crew. Zo'n kruisbestuiving is veel inspirerender dan een film maken met een geheel Rotterdamse ploeg. Want hoeveel regisseurs hebben we nou uiteindelijk in de stad?'

De drie grootste filmfestivals in ons land, het Nederlands Filmfestival, het documentaire festival IDFA en het IFFR, hebben allemaal een vrouwelijk directeur. Is dat toeval of is in de filmsector het glazen plafond doorbroken?

'Als je Cinekid meetelt heb je zelfs vier vrouwelijke directeuren, maar internationaal kom je bijna geen vrouwen tegen. Een paar jaar geleden werd ik gevraagd voor het Ambassadeursnetwerk Glazen Plafond. Ik vond dat toen raar, dacht dat zoiets allang niet meer nodig was. Maar als je ziet hoe weinig vrouwen topmanager, hoogleraar of lid van een raad van commissarissen zijn, weet je dat er nog veel werk te doen is.'

'Je moet het niet te zwaar bekijken, film is ook gewoon vermaak'

Van wild geraas tot gillende keukenmeid

OVER DE GEWELDDADIGE SINT EN DE HEIDENSE KERSTBOOM

'Bestaat Sinterklaas?' Het zal je in een collegezaal maar gevraagd worden. Docent Ron de Bruin deed het, maar daar had hij dan ook een goede reden voor; zijn keuzevak *Van wild geraas tot gillende keukenmeid* handelt namelijk over de decemberfeesten.

Ademloos luisteren de studenten naar Ron de Bruin die zijn publiek weet te boeien met gebaren en wisselingen in intonatie. Met opzet schakelt hij op sommige momenten over op een plechtstatige manier van spreken. 'Ik wenste de Sint niet te imiteren maar het serieuze van de viering te benadrukken', motiveert hij na afloop van het college. In het

eerste college staat de goedheiligman centraal. Bestaat ie? Ja, moet De Bruin na wat doorvragen concluderen. 'Want er wordt in hem geloofd', zegt een van de studenten. En: 'Ja, want hij heeft bestaan, het is een historisch figuur', reageert een ander. Ook De Bruin zelf is het geloof niet helemaal kwijt.

'De autoriteiten in het leven van een kind, de ouders en de leerkrachten, spreken over de Sint als een bestaand persoon', legt hij uit. Daarbij heeft de katholieke Sinterklaas de reformatie

overleefd en ook tegen de moderniteit blijkt hij

bestand. Zijn knechten zijn nog steeds zwart en zijn vervoermiddelen blijven de stoomboot en de schimmel. De Bruin:

'Als de Sint op een Harley Davidson verschijnt, zullen kinderen denken: dat is 'm niet.' Het sinterklaasfeest heeft heel duidelijk ook symbolische waarde, legt

de docent uit. Want later komen kinderen erachter dat ze de cadeaus van de ouders ontvingen en dat hun ouders dus wat voor hen over hebben. Symbolen waar het sinterklaasfeest, maar ook kerstmis gebruik van maken, hebben zowel een christelijke als een heidense achtergrond, vertelt hij na afloop. Bisschop Sint-Nicolaas rijdt op een heidense schimmel en ook de kerstboom heeft niks van doen met de geboorte van Christus. De Bruin: 'Het christendom heeft in veel gevallen de heidense symboliek geadopteerd om de heidenen sneller voor het nieuwe geloof te winnen.'

Tijdens het college gaat het echter over Sinterklaas die, anders dan zijn imago doet geloven, niet slechts een goedheilig karakter heeft, doet De Bruin uit de doeken. 'In vroeger tijden was het soms een heel gewelddadig mannetje', vertelt hij over het verhaal waarin Sint, als de bisschop van Myra, de tempel van de godin Artemis vernietigde. 'Hij schakelde toen een concurrent uit.' Maar in het gros van de verhalen wordt de Sint omschreven als een genezer, een kindervriend, een rechtvaardig persoon en als iemand die het heidendom bestrijdt. 'Hij kan met Christus worden vergeleken', stelt de docent die daarmee een verbinding legt met dat andere decemberfeest. Ook de pabostudentes Vera en Kimberly herkennen na afloop overeenkomsten tussen de twee feesten. 'In Amerika heet de Kerstman Santa Claus, wat in naam dan weer lijkt op sinterklaas. Hoe is dat gekomen?', vraagt Vera zich af. De Bruin biedt hulp. 'Sinterklaas is door Nederlandse kolonisten naar Amerika gebracht waar hij 'St. a Claus' werd. Het is aan Coca Cola te danken dat we de Kerstman nu kennen als een gezellige dikkerd in een rood pak.'

Kimberly: 'Ik vind het leuk om te weten hoe zoiets tot stand is gekomen. Niet alles kun je direct aan de kinderen in je klas te vertellen, maar het is interessant als achtergrond.'

JvN

illustratie: Annet Scholten

foto: Levien Willemse

René van Kralingen

Beoordelen zonder DDR-cultuur

Ik vind het prima om beoordeeld te worden. Maar doe het dan wel goed. Na een functioneringsgesprek. Grondig voorbereid door mijn manager. Met duidelijke uitkomsten. Naar een beoordeling die gebaseerd is op feedback van mensen die mij echt zagen werken. Mensen die niet een lesje zagen maar mij minimaal twee jaar zagen functioneren. In verschillende werkdomeinen, onder verschillende omstandigheden. Voorafgaand aan mijn beoordelingsgesprek hoor ik ook graag wat de consequenties en beloning zijn. Opslag, nascholing, een eigen flexplek, een eigen secretaresse of... ontslag, overplaatsing, een jaar lang verplicht lunchen bij Albron. Want een beoordeling zonder waardering is als een toets zonder cijfer. Nietszeggend. Een schijnvertoning. Beoordelen is beslissen. Verder bouwen. Als ik zó beoordeeld word, kunnen mensen uit mijn omgeving niet achterblijven.

Ik vind het prima om beoordeeld te worden als ik ook mijn managers kan beoordelen. Mijn collega's bij het secretariaat. Niet om ze af te rekenen maar ze verder te brengen. Ze te laten ervaren dat een beoordeling ook voor hen consequenties heeft. Ik heb gemerkt dat mensen heel anders gaan beoordeeld worden als ze met regelmaat zelf beoordeeld worden. Vertel mij niet dat er dan een DDR-cultuur ontstaat waarin iedereen elkaar controleert. Die cultuur ontstaat alleen als je elkaar afrekent. Als je als beoordelende instantie niet vertelt waar en hoe je aan informatie bent gekomen en wat je wilde beoordelen. Nee, er moet een open en transparante beoordelingscultuur ontstaan die ergens toe leidt: namelijk tot goed functionerende medewerkers die regelmatig van relevante anderen horen wat ze aandacht geven maar ook verwaarlozen, afstoten of naar zich toetrekken. Ik vind het prima om beoordeeld te worden als de gehele club beoordeeld wordt. Ik pleit voor doorzichtige wederzijdse beoordelingen.

René van Kralingen is docent bij de lerarenopleiding van de Hogeschool Rotterdam en onderwijsadviseur bij Xzellent.

Steeds meer verzet tegen nieuwe rol docent

Kan een docent in het huidige hoger beroepsonderwijs nog uit de voeten met zijn vakinhoud? Of wordt hij gemarginaliseerd tot studietoelichting en procesbegeleider? Uit verschillende hoeken klinkt de noodkreet over de veranderende rol van de docent. *Profielen* maakte een kleine inventarisatie.

Zo haalt econoom Arnold Heertje in *Ondernemen!*, het magazine van werkgeversorganisatie MKB-Nederland, uit naar bestuurders van hogescholen. 'In het hbo is een machtige klasse van beheerders ontstaan die grootschaligheid koestert voor haar belang', schrijft hij. 'Ze hebben belang bij financieel rendement door zoveel mogelijk leerlingen door een opleiding te jagen. Ze bieden valse methoden, valse vakken, valse arbeidsvoorwaarden en valse beoordelingen aan.' Studenten en docenten zijn de dupe. Heertje vindt dat docenten zich meer moeten kunnen richten op het vakinhoudelijk lesgeven. Zodat, geeft hij als voorbeeld, de PABO's weer onderwijzers afleveren die kunnen schrijven en rekenen. De bekende econoom heeft het met name gemunt op Norbert Verbraak, collegevoorzitter van Fontys Hogescholen. 'Die gooit er met behulp van de rechter een wiskunde docent uit die openlijk probeert de studenten solide lessen te geven. Verbraak geeft leiding aan een instituut met de formele karakteristieken van een criminele organisatie. Ontmaskering is geboden', foetert Heertje. Hij pleit voor een parlementair onderzoek naar de kwaliteit en de bestuurscultuur van het hoger onderwijs. Dat vindt hij belangrijker dan een algehele salarisverhoging voor docenten, waar verschillende politieke partijen om vragen.

in het nauw

Ook het Sectorbestuur Onderwijsarbeidsmarkt (SBO), waarin onder andere werkgevers- en werknemersorganisaties zijn verenigd, is niet gelukkig met de positie van de docent in het hbo en pleit in haar *Agenda 2010* voor meer zeggenschap van docenten over de eigen beroepsuitoefening. 'Een onderwijsorganisatie die de zelfstandigheid van de student hoog in het vaandel

heeft, zal een organisatievorm kiezen met veel regelruimte voor professionals rond het primaire proces en met korte hiërarchische lijnen', adviseert het SBO. Momenteel worden hbo-docenten echter steeds meer in het nauw gedreven, weet het SBO. 'De professional dreigt klem te raken tussen de eisen van de markt (...) en de eisen van de bureaucratie in groter wordende en meer marktgerichte organisaties.'

Door docenten meer zeggenschap te geven, behoud je ze langer voor het onderwijs, stelt het SBO. Carrière kansen in het onderwijs lopen nu vooral via het management; wil je hogerop, dan ga je leidinggeven en komt het lesgeven steeds meer op de achtergrond. Terwijl juist 'handelingsruimte, tijd en geld voor professionele ontwikkeling en carrièremogelijkheden binnen het primaire proces (het directe contact met de student - red.) het aantrekkelijk maakt om in het onderwijs te komen en te blijven werken.'

vijftien meldingen van intimidatie

Niet alleen verandert de rol van de docent qua vakinhoud, hetzelfde geldt voor zijn status binnen het onderwijs en de positie die hij inneemt ten opzichte van het management. De vereniging Beter Onderwijs Nederland opende recent het Meldpunt Intimidatie. Na zes weken telde het meldpunt vijftien klachten van hbo-medewerkers, waaruit pijnlijk duidelijk werd dat er in het hbo een scheidslijn bestaat tussen docenten en managers. BON-bestuurslid Mark Peletier vindt vijftien meldingen een hoog aantal en pleit voor een onafhankelijk onderzoek naar de managementcultuur in het onderwijs. 'Docenten zijn bang en durven hun mond niet open te doen uit angst hun baan te verliezen. Ze zeggen dat niet alleen zij, maar ook hun collega's bang zijn. Wij verwachten daarom dat dit slechts het topje van de ijsberg is.'

HOP/JvN

Volgend nummer: opinies van docenten en managers van de HR over de veranderende rol van de docent.

Dik Wessels

TOPONDERNEMER EN BOUWMAGNAAT

In elk nummer van *Profielen* een interview met een kopstuk uit een werkveld of beleidsterrein waarvoor de HR opleidt. Dit keer: topondernemer Dik Wessels.

Dik Wessels (60) geeft eigenlijk nooit interviews. Voor *Profielen* maakt hij een uitzondering, want studenten iets meegeven vindt hij belangrijk. Wessels is de man achter megabouwconcern VolkerWessels, hij investeerde onder andere in Nina Brinks World Online en voetbalclub FC Twente. In de onlangs verschenen nieuwe *Quote 500* staat hij op nummer dertien. Een uniek gesprek met een uniek persoon.

De beginperiode

'Mijn vader had vroeger een klein aannemersbedrijf, hij deed vooral timmerwerk. Op een avond vertelde mijn oudste broer dat hij iemand had gesproken die huizen bouwde en verkocht. Ik zei tegen mijn vader: "Dat kunnen wij ook!" Zo begon bij ons de ontwikkeling. We kochten stukjes grond, bouwden huizen en verkochten die weer. In die tijd werden veel stukken grond verkocht

op de openbare veiling. Mijn vader was daar veel te zenuwachtig voor, dus moest ik daarheen. Ik kocht een stuk grond en dan riep de notaris me bij zich: "Ik zal je matsen, maar je bent minderjarig en je mag eigenlijk niet kopen. Bel maar snel je vader op om te komen tekenen." Heel spannend was dat. Toen al was ik altijd bezig om een gat in de markt te vinden, ondernemer zijnde. Niet bewust, dat ging natuurlijk. Je kunt niet leren om inventief te zijn, dat ben je gewoon. Zo wilden wij grond in Almelo om huizen op te bouwen, maar de gemeente wilde niet rechtstreeks aan een aannemer verkopen. Toen heb ik een advertentie geplaatst met 'medebouwer gevraagd'. Daar reageerden particulieren op tegen wie ik zei: "Je moet eerst naar de gemeente gaan en die kavel kopen." Zo heb ik twintig of dertig woningen verkocht, dat was in die tijd heel veel.'

Niet om het geld, maar om de voldoening

'Risico's moet je nemen, maar je moet er niet aan kapot gaan. Reken vooraf niet je winst uit, maar je verlies. Dat is de rode draad: Alleen risico's aangaan die je kunt behappen. Meteen een grote auto kopen, is helemaal verkeerd. En zeg nou niet: "Ik kan niet bij een klant aankomen met een aftandse auto." Klanten waardeerden dat juist. Ik heb tot mijn veertigste vanuit de underdogpositie gewerkt. Je hebt als ondernemer een voorbeeldfunctie en die is veel groter dan je zelf denkt. Van huis uit heb ik geleerd dat het niet om het geld ging, maar om de voldoening. Niet alleen in de zakelijke maar ook de persoonlijke aspecten. Dat mensen op je kunnen bouwen. Hoeveel gezinnen zouden wij wel niet onderhouden? Ondernemerschap is heel leuk, maar je moet niet alles vertalen in geld.'

Bouwfraude

'Mijn vader was ongeorganiseerd, zoals dat heet. Aan prijsafspraken deed hij als enige aannemer uit principe niet mee. Dat vond hij stiekem gedoe. Maar hierdoor konden wij niet bij de reguliere bouwmaterialenhandel inkopen, want leveranciers leverden niet aan een ongeorganiseerde aannemer. Ik heb nog een oude advertentie uit een vakblad waarin men waarschuwde om vooral niet aan ons te leveren. Maar met een beetje verbaal geweld kreeg je uiteindelijk je spullen wel mee. Toen ik rond de dertig was, was het niet meer uit te houden.

Andere aannemers keken je gewoon niet meer aan. Dus op het moment dat we al redelijk groot gegroeid waren, werden wij ook georganiseerd. Hoewel ik er in de praktijk nog steeds niks mee deed.

'Ik vond die bouwfraude-enquête onterecht. Iedereen wist van de prijsafspraken, er was niks geheimzinnigs aan. Dat het is stopgezet, vond ik prima. Maar het had op een andere manier moeten. Het was opgeklopte waanzin. Ik durf te zeggen dat die aannemers zichzelf niet zo verrijkt hebben als de media beweerden, ik heb dat om me heen nergens gezien. De regering heeft vijftig jaar lang die prijsafspraken als iets goeds gepresenteerd en in één keer werden het zware overtredingen. Het ergste is dat de figuren die het naar buiten hebben gebracht daar allemaal hun eigen belang bij hadden. Meneer Bos was ontslagen en hij zou meneer Koop wel even een hak zetten. Er zat niks oprecht bij. En dan wordt die bouwaffaire ook nog door een minister op één hoop gegooid met omkopingverhalen, terwijl dat iets heel anders was. Vervolgens werd de hele bouwnijverheid beschuldigd van iets wat enkelingen deden. En nu hebben we een achterdochtige cultuur gecreëerd, waar met name de media schuldig aan zijn.'

Europese integratie

'Ondernemen in Oost-Europese landen is risicovol. Het hangt er per land van af of de maffia er regeert of dat er een open structuur is. Het is daar bepaald niet één pot nat, wij zitten bijvoorbeeld wel in Estland maar niet in Letland. En we zijn nu in Georgië bezig met automatisering op het gebied van spoorwegovergangen. Van het spoor zelf blijven we af, in Georgië wordt alles nog door de staat geregeld en ze zijn daar nog niet zo ver om iets aan het spoor te doen. Boven alles staat of valt het uiteraard met het management: Heb je mensen die daar naartoe willen gaan en het werk kunnen uitvoeren? Hoe worden de belangen van het bedrijf door hen behartigd?

Wat betreft de mensen die hier naartoe komen, is de taal een groot probleem. Je kunt wel iets uitbesteden aan een compleet ploegje Polen, maar zodra ze bij onze metselaars worden gezet werkt het niet, dan kunnen ze niet met elkaar communiceren. Dat ze werk zouden afpakken van Nederlanders, is niet reëel. Als je me morgen vijfhonderd bouwvakkers stuurt, zet ik ze zo aan het werk. Er is genoeg.'

Studeren

'Ik heb het nooit als een gemis ervaren dat ik niet lang heb gestudeerd (Wessels deed Its en ulo - red.). Mijn talenkennis is slecht, dat vind ik jammer. Ik heb ook een kleine woordenschat, dat is een nadeel. Maar ik zie maar weinig ondernemers die lang op school gezeten hebben, in ons vak kun je ook te véél studeren. Mensen moeten meer in de praktijk leren. Ik heb ze meegemaakt hoor, dat ze na de hts bij me kwamen. Als ik zei: "Eerst die bouw op, dan naar de calculatie en naar de inkoop, dan antwoordden ze: "Ja, maar daar heb ik niet voor gestudeerd!" Helemaal dodelijk. Een aannemer kan geen onderneming opbouwen puur op theoretische kennis. Mensen die afgestudeerd zijn, hebben een groot

probleem om te beginnen daar waar ze moeten beginnen. Het blijven altijd bestuurders en worden nooit ondernemers. Ik kan nog steeds meepraten over bouwtechnische zaken. En ik ben heel leergierig. Ik heb in mijn leven heel veel bedrijfsovernames gedaan en mijn advocaat zei me: "Jij zou zo mijn werk kunnen doen, door al je praktijkervaring." Ik heb ook cursussen gevolgd. *Spreken in het openbaar* raad ik iedereen aan. Sociale vaardigheden zijn vaak belangrijker dan feitenkennis.'

Te veel regeltjes

'Onze politiek denkt te vaak aan de zieltjes en niet aan de praktische oplossingen. Ze staan veel te ver af van de praktijk. Als beginnend ondernemer ben je twee jaar financieel verantwoordelijk voor langdurig ziek personeel. Ik weet niet wie dat bedacht heeft, maar het slaat nergens op. Ik ben niet zo vrolijk over

Nederland, wij gaan aan wet- en regelgeving kapot. Een Oost-Duitser zei me laatst: "Zoals het bij jullie gaat, dat is erger dan bij ons vroeger!" De FIOD kan zo ondernemers oppakken en in de cel zetten. Alsof ze met Holleeder te maken hebben. Ze pakken juist bekende Nederlanders aan, mensen die iets betekenen voor de maatschappij hebben een voorbeeldfunctie. Ik ken bekende ondernemers die dat is overkomen. Dat kan heel emotioneel zijn, mensen raken daar zeer gefrustreerd door. Mijn telefoons zijn weleens vier maanden lang afgeluisterd, terwijl ik daar niks van wist. Ik heb laatst een gesprek gehad met Donner, toen nog minister van Justitie. Hij heeft me in drie kwartier niet één keer geïnterrupteerd. Hij vond het maar wat interessant wat ik hem vertelde. Blijkbaar hoort hij de praktijkverhalen van niemand. En hoe gekleurd denk je dat de media zijn? Koppen die iets heel anders schreeuwen dan de inhoud die eronder staat... daar worden mensen door beïnvloed. Nou, zo wordt het wel een doemverhaal, hè! Ik ben heel gelukkig. Maar de regeltjes in Nederland zijn vreselijk en de pers heeft te veel invloed!

Quote 500

'Sommige ondernemers zeggen dat ze er niet in willen staan en schelden op de *Quote*. Maar als ze er vervolgens voor te weinig in staan, bellen ze om een rectificatie. Laten we één ding vaststellen: Echte ondernemers zijn een beetje ijdel en een beetje trots. Dat ik er gelukkig mee ben, is wel heel veel gezegd, maar ja, als ik er nou niet in zou staan en de rest wel... Dat is de ijdelheid van de ondernemer! Daar moet je gewoon realistisch in zijn. Ik ben niet scheutig met het geven van interviews. Dries van Agt zei me vroeger eens: "Blijf zoveel mogelijk uit de pers, want die wil altijd avontuur." Dat heb ik ter harte genomen. Als je boven het maaiveld uitsteekt, gebeuren er soms rare dingen. En dat leer je niet op school!

SaS

'Je kunt ook te véél studeren'

foto's: Ronald van der Meerik

IN DE PRIJZEN

Allianz Grafiekprijs 2006

Marin de Jong heeft met zijn tweeluik *After the fall 2006* de Allianz Grafiekprijs 2006 in de wacht gesleept. Het leverde de pas afgestudeerde Willem de Kooning Academie-student een geldbedrag van 10.000 euro op. *After the fall* is een zeefdruk op linnen die De Jong op een paneel heeft bevestigd. 'De Jong heeft

oog voor subtiele details en werkt op ambachtelijke wijze. Zijn werk is origineel en oogstrelend. Kortom klasse!', aldus juryvoorzitter Herman Aarts. De tweede prijs (5000 euro) was voor Peter Franssen, eveneens afkomstig van de Willem de Kooning Academie.

Bron: www.allianz.nl

Zuid-Hollandse Vormgevingsprijs 2006

De provincie reikt jaarlijks een stimuleringsprijs uit aan jonge vormgevers die net zijn afgestudeerd. Dit jaar ontving de jury 67 inzendingen, verspreid over drie categorieën. Oud-studenten van de Willem de Kooning Academie vielen in twee categorieën in de prijzen. Joost van den Bosch en Erik Verkerk wonnen in de categorie Visuele Communicatie met hun project *De Kijkdoos*, een tv-serie voor kinderen. Maryam Kordbacheh werd eerste in de categorie Productontwikkeling met haar kledingcollectie.

Maaskantprijs 2006

Nada van Dalen, eindexamenstudent Mode, heeft op 4 november de Maaskantprijs 2006 gewonnen. De prijs is een reisbeurs van 3200 euro naar een plek met inspirerende uitzichten op de beroepspraktijk. De jury prees haar bijzondere kijk op de mode, als van een autonoom kunstenaar. Met haar ingezonden project won Nanda van Dalen eerder al twee prijzen tijdens *The Dongua Fashion Cup 2006* in China.

Havenprijs 2006

Twee (voormalige) studenten van de Hogeschool Rotterdam hebben op 16 november de Havenprijs gewonnen met hun bachelorscriptie. Met hun afstudeerproject over ondergrondse opslag van bulkgoederen, wonnen Gerben van Groningen en Frank van de Graaf een geldprijs van 1000 euro. De Havenprijs is een initiatief van ACtransPORT.

Ingezonden

Marco Pastors in Profielen 43

Gaarne zou ik bij deze mijn onvrede willen uitspreken inzake het verkiezingsnummer van Profielen. Meer specifiek het plaatsen van een interview met een politicus. Het past een blad dat zegt onafhankelijk te zijn niet om op zulke wijze politieke kleur te bekennen. Gewild of ongewild, het plaatsen van eender welke politicus, zo kort voor de verkiezingen, is voor een periodiek dat beperkt uitkomt *not done*. Het ontnemt alle andere politieke partijen namelijk de kans om voor de Tweede Kamerverkiezingen in uw periodiek gehoord te worden. Uw blad had een keuze moeten maken. Of een *special* waarin alle politieke kopstukken aan het woord zouden komen, of in het geheel geen kopstukken plaatsen. Door het plaatsen van eender welke politicus zonder zijn rivalen, is het beeld te eenzijdig en veel te beperkt voor een organisatie als de HR. Het veegt alle verdere nuance onder het tapijt. Zeer spijtig, want over het algemeen is uw blad zeer genuanceerd. Ik voel mij als HR-student niet langer gereflecteerd in Profielen. Het is uw blad geworden. Toegeëigend door het plaatsen van een politiek kopstuk waar vele lezers zich niet in kunnen vinden. Ik moet daarbij vermelden dat het niet om de politicus in kwestie gaat. Balkenende, Bos, Marijnissen en eender welk kopstuk had eenzelfde reactie teweeggebracht.

Sake Visser

Student interieur architectuur/WdKA

Column

Foto: Levien Willemse

Hasna for President

Een maand na de verkiezingen hebben de meeste mensen de politiek alweer volkomen achter zich gelaten. Het verschil tussen SP en CDA is allang niet meer belangrijk, de slogans hebben immers alleen tijdens de verkiezingen nut. Hoewel ik tijdens de verkiezingen ook al een driftige fanaticus was, sla ik nu in de post-stem fase pas echt op hol. En deze dwangmatige obsessie is natuurlijk niets waard zonder een dwangmatig opgelegde droom. En dus heb ik sinds kort een nieuw voor-nemen: Ik word minister.

Wanneer ik vanuit mijn warme bedje door het raam de kou inkijk, realiseer ik me namelijk keer op keer weer dat er mensen zijn die op straat rondzwerven. Nu valt er te twisten over wiens schuld dat is, maar het blijft een feit dat het te gek voor woorden is dat dergelijke dingen nog steeds in Nederland kunnen voorkomen. Wanneer ik een kaakoperatie moet uitstellen in verband met verzekeringsbureaucratie word ik pas echt hondsdol. Eens was Nederland een verzorgingsstaat, maar met de veramerikanisering van de politiek kunnen we daar spoedig afscheid van nemen.

Ook het typische sinterklaasfeest is niet langer wat het is geweest. Ingeklemd tussen Halloween en kerst kan de wegwijspiet zijn weg haast niet meer vinden. En zo is het ook met onze idealen gesteld. Het liberalisme lonkt, maar juist tijdens de feestdagen wordt ons gevoel aangesproken. Van oudsher roept men tijdens de kerst al dat je aan je medemens moet denken, maar tegelijkertijd moet onze medemens concurreren met het kapitalisme. Dat is zo ongeveer te vergelijken met de strijd tussen een mier en een olifant. Wie er verliest, is van te voren al bekend. In mijn strijd naar de nieuwe verkiezingen doe ik daarom een beroep op ieders gevoel. *Vote Hasna for President.*

Hasna el Maroudi is tweedejaars student modevormgeving aan de Willem de Kooning Academie.

Hasna el Maroudi

HR en Erasmus MC richten Verloskunde Academie Rotterdam op

Onlangs ondertekenden de Hogeschool Rotterdam, Stichting Rotterdamse Opleiding tot Verloskundige (SROV) en Erasmus MC een intentieverklaring waarin wordt vastgelegd dat de SROV het voornemen heeft om te fuseren met de Hogeschool Rotterdam.

Daarnaast wordt afgesproken dat de Hogeschool Rotterdam samen met het Erasmus MC de Verloskunde Academie Rotterdam gaat oprichten. Deze omvat de bacheloropleiding tot verloskundige én de masteropleiding klinische verloskunde. Het beroep verloskundige spreekt tot de verbeelding. Het begeleiden van een zwangere vrouw, van de geboorte van een kind en van het kraambed blijft bijzonder.

In Nederland vinden we zwangerschap een normale, gezonde situatie en bevallen kun je dus ook gewoon thuis. Dat doet de zwangere dan onder begeleiding van een verloskundige. Tegelijkertijd moeten verloskundigen ook goed in staat zijn te beoordelen wanneer interventie van een gynaecoloog of kinderarts noodzakelijk is voor het welzijn van moeder en kind. De SROV is, naast die van Amsterdam en Zuid-Limburg, een van de drie verloskundeopleidingen in Nederland. Volgend jaar bestaat de opleiding 125 jaar.

Pas in 2008 zullen de eerste studenten, zo'n 250, zich bij de HR inschrijven. Dit heeft te maken met het overhevelen van het budget voor deze opleiding van het ministerie van Volkgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) naar het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW). De opleiding zal deel gaan uitmaken van het cluster verpleegkunde. Er wordt nog nagedacht over een

nieuwe naam voor dit cluster. De SROV, Hogeschool Rotterdam en het Erasmus MC werken al enige tijd samen in de masteropleiding physician assistant klinische verloskunde. Door de oprichting van de Verloskunde Academie Rotterdam wordt deze samenwerking verder versterkt.

DvN

KLEEDJES LIGGEN IN DE KAST

De stilteruimte op locatie Museumpark oogt weer als een neutrale plek waar iedereen, ongeacht geloof of achtergrond, zich kan terugtrekken voor stilte, meditatie of gebed.

Onlangs is er een kast neergezet waar gebruikers van de ruimte de spullen die ze tijdens het gebed nodig hebben, in kunnen leggen. De kast is geplaatst na de discussie van begin dit studiejaar over de gebedskleedjes en de andere islamitische attributen die continu in de ruimte lagen. Al langer geleden werd de facilitaire dienst er, door een christelijke gebedsgroep, op attent gemaakt en nu zijn er dus maatregelen getroffen. Omdat het een neutrale stilteruimte betreft, wordt van de gebruikers verwacht dat ze kleedjes en andere attributen na gebruik in de kast terugleggen.

In de ruimte hangt overigens een schrijven van de christelijke gebedsgroep waarin zij benadrukt dat het nooit de bedoeling was om de islamitische attributen weg te krijgen. 'Wel is door de schoolleiding gezegd dat jullie spullen weggehaald zouden worden', staat er in hun brief aan de islamitische gebruikers van de ruimte. Het lijkt de christelijke gebedsgroep sowieso interessant,

schrijft ze, om met hun islamitische hogeschoolgenoten in gesprek te gaan. Op de andere locaties van de HR heeft de discussie over de stilteruimtes niet gespeeld. 'Het stiltecentrum op de locatie Wijnhaven/Blaak heeft al langer een neutraal uiterlijk', vertelt facilitair manager Marjolein Pas. 'Het enige wat opvalt is een aangepaste wasbak waar moslims hun voeten kunnen wassen. Verder zijn er twee prikborden: Eén wordt door moslims gebruikt, de ander door christenen. Het stiltecentrum wordt met name door moslims bezocht. Ongeveer een keer per maand maakt een kerkgenootschap er gebruik van, maar de ruimte is daar eigenlijk niet groot genoeg voor.'

Op de locatie Academieplein is de stilteruimte, die voorzover bekend alleen door moslims wordt gebruikt, onlangs verhuisd. Er hangt een islamitische kalender; de kleedjes worden na het gebed opgerold en in de hoek gelegd. 'Maar als de bestelde kast er is, moeten alle spullen daar in', laat Jos Wever, hoofd facilitaire dienst, weten. Op de Kralingse Zoom is er wel vraag naar een stilteruimte, vertelt facilitair manager Frank Somers. Maar ruimtegebrek op deze locatie laat de komst van zo'n ruimte niet toe.

JvN

Dagje filmstudie doet wonderen

LET THERE BE LIGHT: AND THERE WAS CINEMA

Voor de negende keer op rij organiseerde het Internationaal Film Festival Rotterdam (IFFR) de Rotterdam Film Course, een ééndaagse workshop in het kijken naar de betere festivalfilm.

De Film Course is een initiatief van dertig hogescholen en universiteiten in samenwerking met het Nederlands Instituut voor Filmeducatie. Sinds 24 oktober is er iedere week in een andere stad hetzelfde programma te zien voor studenten van allerhande opleidingen. Voor het eerst is er dit jaar ook voor reguliere bezoekers de mogelijkheid om mee te doen aan de Film Course. In Rotterdam begint het dagje festivalfilm al om tien uur 's ochtends in Lantaren-Venster. Het vooruitzicht: Tot vijf uur 's avonds films en fragmenten kijken onder het motto *Let there be light: and there was cinema*.

menselijke Jezus

Via een aantal fragmenten over al dan niet geslaagde Jezusfilms komen we bij de eerste film: *La Ricotta* van Roberto Pasolini. In die tijd goed voor een fikse relatie, tegenwoordig minder opzienbarend, maar op een slapstickachtige wijze toch grappig. In zijn historische context een typische festivalfilm: inventief, dwars en vernieuwend (althans, in het begin van de jaren zestig). Na een paar stukjes uit de twee beroemdste Jezusfilms van de afgelopen eeuw (*Jesus Christ Superstar* en Mel Gibson's *The Passion of the Christ*) lijkt de toon gezet. Elke periode heeft zijn eigen Jezusfilm waarmee iets wordt gezegd over de maker, maar ook over de rol van de kunstvorm die cinema is. Sestic bespreekt de manier waarop Jezus wordt neergezet en legt het verschil uit tussen een menselijke en een goddelijke Jezus. Hierna wordt het al een stuk makkelijker

om te beoordelen wat een geslaagde Jezusfilm is. Dan de tweede film: *Mary* van Abel Ferrara uit 2005. Weer een film over bijbelse thema's als schuld, boete en de zoektocht naar verlossing, maar wel iets moderner en heftiger dan *La Ricotta*. De regisseur is in 1993 al eens geëerd op het IFFR met een retrospectief op zijn werk, wat wel weer een mooi verband toont tussen de Film Course en de films die je op het IFFR kunt verwachten.

Niet alle films en fragmenten benaderen het thema vanuit de christelijke hoek. Ook komen er boeddhistische films en Bollywoodproducties voorbij. De laatste film is van een Koreaanse regisseur, Kim Ki-Duk, waarin het meer gaat over

spiritualiteit dan over religie en wij als kijkers gedwongen worden om onze westerse manier van kijken en oordelen over een film te herzien. Wat naar onze flitsende maatstaven eerst tergend langzaam lijkt te gaan, wordt gaandeweg steeds mooier en na afloop blijf je achter met een bijna zen-achtig gevoel van schoonheid en geluk. Over verlichting voor het publiek gesproken... Deemoedig verlaten wij het theater.

Een dergelijk dagje filmstudie maakt echt dat je met voorbedachten rade naar het filmfestival wilt gaan om te zien wat er allemaal nog meer verborgen ligt in films. Een beetje voorkennis doet een wereld aan symbolen voor je opengaan. Zeker de moeite waard dus.

RJ

Meer informatie over de Film Course op www.filmfestivalrotterdam.com

Rijk worden met techniek

Wie denkt dat opleidingen zoals commerciële economie en bedrijfseconomie de grootste kans geven op het hoogste startsalaris heeft het mis. De grootverdieners onder de pas afgestudeerde hbo'ers hebben een technische opleiding afgerond. Technische bedrijfskunde levert met een gemiddeld bruto maandloon van 3284 euro het meest op. Degenen die autonome beeldende kunst afronden, moeten het met drie keer zo weinig doen: 1075 euro. Dat is dan ook nog eens de groep die werk heeft gevonden, want van de pas afgestudeerde beeldend kunstenaars is maar liefst 41 procent officieel werkeloos.

BRUTOSALARIS PAS AFGESTUDEERDEN

Grootverdieners

Technische bedrijfskunde	3284 euro
Elektrotechniek	2952 euro
Informatica	2881 euro
Werktuigbouwkunde	2787 euro
Bouwkunde	2571 euro

Kleinverdieners

Culturele en maatschappelijke vorming	1404 euro
Diermanagement	1384 euro
Creatieve therapie	1383 euro
Oefentherapie Cesar/Mensendieck	1377 euro
Autonome beeldende kunst	1075 euro

Bron: Keuzegids Hoger Onderwijs 2006-2007

FOOD MOODS

Go healthy of Have it like home? Weet je waar dit voor staat, dan heb je waarschijnlijk goed opgelet toen je je lunch ging halen, want het zijn twee van de vijf *food moods* die HR-cateraar Albron heeft bedacht om zijn klanten en hun wensen in kaart te brengen.

Aan de hand van tienduizend ingevulde enquêtes op www.whatsyourflavour.nl presenteerden Froukje de Both en tv-kok Ramon Beuk namens Albron de resultaten van het onderzoek. Hieruit bleek dat ouders van uitwonende studenten zich geen zorgen hoeven te maken over de lunchgewoonten van hun kroost. Zij blijken namelijk vaker voor gezond te kiezen dan de meeste thuiswonenden. Deze drang naar een gezonde maaltijd wordt ook sterker naarmate het opleidingsniveau stijgt. Wel was het grootste deel van de gezonde eters vrouw. En het waren ook de vrouwen die het grootste deel van de enquêtes, 66 procent, beantwoordden. Mannen zijn over het

algemeen meer het *Have it like home*-type, dat gaat voor de regelmaat van een alle-daagse bruine boterham met kaas en een glas melk. De *Go healthy* en de *Have it like home* zijn dan ook de types die het minst in het schoolrestaurant te vinden zijn. Dan zijn er verder nog de *Quick bite* (druk druk druk, dus snel iets tussendoor), de *Be surprised* (nieuw, exotisch, echt genieten) en de *Fuel up* (lekker, voedzaam, neemt de tijd om bij te tanken). Niet dat je nou perse in één categorie moet vallen, want Albron is zich er best van bewust dat je de ene dag anders in je vel zit dan de andere. Een overlap tussen twee of drie types is dus heel goed mogelijk.

RJ

Hoge opkomst bij groots opgezette minorbeurs

Bij binnenkomst op de locatie Museumpark staan er studenten in rode t-shirts plattegrondjes en badges uit te delen. En dat is meer dan welkom, want het is even zoeken in de drukte van standjes en rondlopende studenten. De minorbeurs is groots aange-

pakt. Dit jaar is voor het eerst de binnenplaats overdekt, waardoor er amper grote opstoppingen zijn. En er is genoeg te doen voor de studenten. Zo wordt er gewokt met verse groenten en kunnen studenten er gratis lekker eten. 'Op open dagen ontvangen we aankomende studenten gastvrij, terwijl we onze eigen studenten ook best eens in het zonnetje mogen zetten', vertelt verantwoordelijk directeur John Beeking van SCOS. 'En dit was natuurlijk een uitgelezen gelegenheid. Het liep tegen etenstijd, dus je hebt ook wel gewoon een keer honger. Als je dan lekker gegeten hebt, kun je vervolgens ook met een goed gevoel een keuze maken.' Volgens de organiserende dienst SCOS zijn er zo'n 1600 studenten op de beurs afgekomen, ruim honderd meer dan verwacht. Overigens niet allemaal studenten die in de fase zitten waarin ze reeds een minor moeten kiezen. Volgens Beeking zijn er ook een hoop studenten die nog niet hoeven te kiezen, maar die zich wel vast oriënteren. Niet onverstandig, gezien het aanbod. Op de avond van de beurs hebben een vijftigtal studenten zich ingeschreven voor een minor. Na twee weken zijn dat ongeveer 1500 ingeschreven studenten. De aanmelding voor de minors verloopt over het algemeen rustig en gestaag. Met name bij de keuzevakken was – in het verleden – de inschrijving weleens een probleem. 'Het merendeel van de studenten kiest uiteindelijk voor een minor binnen het eigen cluster', vertelt Beeking. Om en nabij de zestig procent geeft daarbij de voorkeur aan een verdiepende minor, tegenover ongeveer veertig procent die een verbredende minor kiest (minor buiten het gebied van de opleiding die binnen en buiten het eigen cluster gegeven kan worden, red.). Binnen de verbredende minors vallen ook de vernieuwende stedenminors die passen bij de speerpunten van de hogeschool. 'Het is nog lastig om studenten daar warm voor te krijgen.' Tot het moment van schrijven hebben 86 studenten zich voor zo'n vernieuwende

minor aangemeld. 'Al met al ben ik zeer tevreden over de beurs', aldus Beeking. 'Er was overal genoeg te doen. Al zou ik volgend jaar liever iets meer studenten zien die voor een verbredende minor kiezen.'

RJ

Alexandra (23), tweedejaars verpleegkunde kiest...

Kind in het ziekenhuis

'De minorbeurs is mijn eerste stap op zoek naar informatie over de minor die ik wil gaan volgen. Ik ben benieuwd wat het allemaal inhoudt. Ik ben pas net binnen maar ik ga denk ik voor *Kind in het ziekenhuis*. Dat past bij de opleiding die ik nu volg en de richting die ik op wil, iets met kinderen.' Er is veel belangstelling voor Alexandra's minor. Dat moet voor de lessen geen probleem vormen, maar met de stageplekken zou het weleens lastig kunnen worden, hebben de docenten haar verteld. 'Maar ik ben vastbesloten, ik heb een doel gesteld. Misschien ga ik ook wel stage lopen in het buitenland, we zullen zien.'

HES COMMERCIEEL MANAGEMENT BIEDT 'DATINGSITE' VOOR STUDENTEN EN BEDRIJVEN

Een tweedehands auto, het laatste nieuws of een nieuwe geliefde: Mensen op zoek kijken tegenwoordig in eerste instantie op internet. Een virtuele marktplaats waar studenten en bedrijven met elkaar in contact kunnen komen voor stages en projecten is dan ook helemaal geen gek idee.

Hoewel het plan nog in de kinderschoenen staat en de precieze details nog niet bekend zijn, is directeur van het cluster HES commercieel management Bert Reul enthousiast over de internetapplicatie Crowfile en haar

mogelijkheden. 'Wij zijn benaderd door het bedrijf Tvndra, waar ook een oud-student van ons cluster bij betrokken is, met de vraag of we geïnteresseerd waren om voor onze studenten een platform te genereren waarop ze de gelegenheid krijgen zichzelf te profileren richting bedrijven. Studenten kunnen direct contact hebben met werkgevers, als er een klik is tussen beide partijen kunnen ze met elkaar verder. Inderdaad zoiets als een datingsite. De opleiding bemoeit zich er alleen mee omdat de opdracht goedgekeurd moet worden als stage of afstudeerproject.'

De applicatie past naadloos in de HR-filosofie van *Outside In Inside Out*, waarin het cluster volgens Reul sowieso vooroploopt. 'Sinds januari dit jaar werken wij met een BedrijvenAdviesDesk waarin we intensief contact hebben met bedrijven voor stages en projecten. Werkgevers weten onze website zeer goed te vinden, wat dat betreft hebben wij absoluut geen problemen met het plaatsen van studenten.' De invoering van de individuele profileringsites

moet dan ook vooral gezien worden als extra service aan de studenten. Reul: 'We zitten nog in de pilotfase, maar de mogelijkheden van Crowfile, gecombineerd met onze eigen applicaties, zijn eindeloos. Het programma kan naast een externe pagina voor bedrijven in principe ook alle interne onderdelen van een studieloopbaan in zich herbergen en zelfs na de studietijd blijft het een interessante manier om alumni aan de school te binden.' Studieloopbaancoaching is op dit moment ingebed in N@tschool, maar volgens Reul bestaat er binnen zijn cluster nogal wat

onvrede over de gebruiksvriendelijkheid van deze applicatie. Dat Crowfile een toegevoegde waarde biedt, is wat hem betreft duidelijk. De vraag is alleen nog hoe het programma gekoppeld gaat worden aan ontwikkelingen binnen de HR. Reul ziet wel wat in een geïntegreerde versie van Crowfile die aansluit bij de nieuwe CRM-applicatie Elion. Op dit moment wordt bekeken of het cluster financiële overeenstemming kan bereiken met leverancier en beheerder Tvndra. Crowfile zal per cluster geïmplementeerd worden en niet hogeschoolbreed. Het nieuwe cluster Media aan de Maas heeft al interesse getoond.

SaS

Foto: Ronald van den Heerik

Symposium kinderparticipatie

WAT WILLEN KINDEREN?

Communiceren met kinderen, daar lag tijdens het symposium in het kader van de Week van de Chronisch Zieken de nadruk op. Want ook al denken volwassenen soms van niet, kinderen weten heel goed wat ze wel en niet willen. 'Kunnen jullie een manier verzinnen waardoor prikken geen pijn meer doen?'

De Week van de Chronisch Zieken is een jaarlijks terugkerende themaweek waarin aandacht wordt gevraagd voor mensen die leven met een chronische ziekte. Eén van de drijvende krachten achter deze week en het symposium op de HR is de kenniskring

Transities in Zorg. Het symposium biedt een breed scala aan presentaties en workshops, waarbij de nadruk deze keer lag op jongeren- en kinderparticipatie. 'Betrokkenheid verwachten van kinderen is iets van deze tijd. Ik heb mijn hele middelbare schooltijd met m'n armen over elkaar gezeten, mij werd nooit wat

gevraagd.' Onderzoeker en docent Annemiek Verheij van bureau WESP, staat tijdens haar presentatie even stil bij de enorme ontwikkelingen op het gebied van kinderparticipatie van de afgelopen jaren. Er is een cultuuromslag geweest in de manier waarop (zorg)instellingen met kinderen omgaan. De werkzaamheden van WESP staan wat dat betreft symbool voor deze omslag: Verheij en haar collega's trainen ouders, docenten en andere beroepskrachten in het interviewen van kinderen. Doel hiervan is om de belevingen, meningen en behoeften van kinderen beter in kaart te brengen door middel van het maken van een lijst met kinderkwaliteitscriteria. Dit kan in allerlei omgevingen, zoals op school of in het ziekenhuis. In de workshop 'Kinderkwaliteitscriteria: wat heb je eraan?' presenteert Verheij een lijst die ze heeft opgesteld aan de hand van diepte-interviews op een middelbare school. De meest opvallende uitkomst was dat jongeren in de eerste plaats waarde lijken te hechten aan een goede opleiding, ze willen voorbereid worden op de toekomst. Feestjes en faciliteiten kwamen pas later aan bod.

Koran onder hoofdkussen
Het hoofd van de pedagogische afdeling van het Wilhelmina Kinderziekenhuis Utrecht, Tonny Snel, heeft ook een onderzoek naar kinderkwaliteitscriteria gedaan. Snel weet als geen ander

dat het niet altijd makkelijk is om erachter te komen wat kinderen nou eigenlijk willen. 'We hebben een cursus bij WESP gevolgd en daardoor wisten we hoe we moesten doorvragen om de kinderen hun mening te laten geven.' Eén van de concrete uitkomsten van de enquête die Snel haar patiëntjes heeft laten invullen, is het Pijnpaspoort. Hierin kunnen kinderen in het ziekenhuis precies opschrijven hoe ze bepaalde dingen willen. Snel: 'Soms wil iemand graag de koran onder zijn kussen, tot tien tellen voor het krijgen van een prik, of wel of geen praatje met de dokter. Het zijn allemaal kleine details die de onderzoeken en operaties voor kinderen net iets makkelijker maken en het paspoort helpt hen hun wensen te uiten. De artsen zijn er enthousiast over en gebruiken het vaak.' In de lijst met kwaliteitscriteria van de zieke kinderen stonden zaken als pijn bij het prikken en lekkerder eten hoog genoteerd. Voorzitter van de workshop, medisch antropologe Ria Reis, is enthousiast. 'We willen in onze cultuur graag dat iedereen overal meepraat, dus ook kinderen.' Dat dit in de praktijk niet altijd even gemakkelijk uitvoerbaar is, staat vast. 'Maar de visie tussen ouders, professionals en kinderen is ontzettend verschillend en die kloof moet overbrugd worden.'

SaS

Trainees op de HR Noodoplossing of verrijking?

Studenten die direct na het behalen van hun hbo-diploma voor de klas gaan staan op de HR. Een verfrissende impuls voor het docententeam en hét antwoord op het lerarentekort of een uitholling van de beroepsgroep? Twee dit jaar aangestelde trainees, of juniordocenten, praten erover met hun begeleiders en *Profielen*.

Het aantrekken van trainees is ingegeven door de stijgende studentenaantallen op de HR. De functie bestaat sinds dit schooljaar. De trainees (twaalf, verdeeld over zes clusters) hebben een korte introductie-cursus gehad en sprongen daarna meteen in het diepe. Wijnand van den Brink is directeur van het cluster financieel management, waar vier trainees zijn begonnen. 'Men wilde de trainees in eerste instantie het eerste blok alleen mee laten lopen, maar dat had volgens mij helemaal geen zin. Als je dit vak wilt leren, moet je met je voeten in de modder

gaan staan. De eerste paar keer zal het lastig zijn, maar ik ben er voorstander van om het gewoon in de praktijk te leren en zo nodig terug te koppelen naar de begeleider als je tegen dingen aanloopt.'

Trainee Elke Hagenaars (23) deed personeel & arbeid en studeerde af op training en opleiding: 'Tijdens mijn afstuderen zag ik bij het cluster financieel management de vacature voor juniordocent. Dit is precies wat ik wil: trainen, lesgeven en opleiden. Deze functie is voor mij de ideale leer-school.' Het cluster heeft veel positieve ervaring met het aantrekken van oud-studenten, aldus Van den Brink: 'Vorig jaar hadden we er al een stuk of zes. Vanaf dit jaar is er dus binnen de HR een officieel beleid van drie doelgroepen, te weten: trainees, midcareer-mensen en seniormedewerkers. Op dit moment doorlopen vier oud-studenten het traineeprogramma. De verjonging binnen het docententeam en het enthousiasme dat die mensen meebrengen, werkt heel aanstekelijk.' Johan Martens (25) kreeg, nadat hij in 2005 was afgestudeerd aan de opleiding facilitair management, een telefoontje van een docent met de vraag of hij projecten wilde begeleiden. Dit jaar kwam de functie van juniordocent vrij. 'Ik had nooit verwacht dat ik in het onderwijs terecht zou komen, maar tot nu toe bevalt het goed. Ik heb tijdens mijn studie een differentiatie management & consultancy gedaan. Onderdeel

RJ

daarvan was het coachen en begeleiden van groepen. Wat ook heel aantrekkelijk is aan deze functie, is dat ik volgend jaar op kosten van HR een masteropleiding mag gaan doen.' Lastiger vindt Johan het feit dat hij zoveel vrijheid krijgt bij zijn werk dat hij soms bevestiging mist. 'Niet van mijn begeleider, want die spreek ik regelmatig, maar meer vanuit het management.' Johans begeleider Bart van Hasselt erkent dat de zoektocht naar bevestiging bij alle beginnende docenten speelt. 'Het docentschap kenmerkt zich door een zware inwerkperiode. Het duurt lang voordat je het gevoel hebt dat je op de goede weg zit en dat gaat gepaard met veel onzekerheid en behoefte aan structuur.' Gebrek aan kennis of ervaring hoeft niet altijd een probleem te zijn, zo laat Elke zien met een voorbeeld uit de praktijk. 'Tijdens een sollicitatietraining vroeg een student accountancy wat het verschil is tussen Ernst & Young, KPMG, Deloitte en PWC, oftewel *the big four*. Ik had geen idee, maar heb dat opgelost door er een opdracht van te maken. Een aantal studenten belde de bedrijven op om te onderzoeken wat de verschillen waren op basis van structuur, cultuur, aantal medewerkers en dergelijke. De week daarna wisten we het antwoord.' Elke's begeleider Marius Engelsman geeft de trainees veel *training-on-the-job*. 'Ik geef bij problemen of vragen direct feedback. Ik ga regelmatig bij een junior in de klas zitten en we hebben een intensief begeleidingstraject uitgezet.'

dubbele kwestie

Klassikaal lesgeven is één ding, maar trainees moeten ook als coach of projectbegeleider functioneren. In het geval van Johan is dat zelfs de hoofdmoot van zijn werkzaamheden. Begeleider Van Hasselt is tevreden over Johan, maar is tegelijkertijd niet zo gelukkig met het principe. 'Projectbegeleiding is veel lastiger dan college geven, maar juniordocenten worden er direct voor ingezet. Dat is een rare paradox. Een ingewikkeld proces van competentieontwikkeling en

gedrag begeleiden, interveniëren en de studenten aanvoelen, dat vereist veel meer ervaring dan een standaard verhaal houden in een klaslokaal. Daarbij, je kunt alleen met competentieontwikkeling bezig zijn als je zelf competent genoeg bent in je vakgebied. Zeker op een managementopleiding als de onze is dat heel belangrijk.' Johan erkent zelf ook dat het op zijn minst een dubbele kwestie is. 'Studenten op het hbo mogen veronderstellen dat docenten op zijn minst praktijkervaring hebben of een universitaire graad. Toch denk ik niet dat ze nu tekort komen, het is hooguit een gemis dat ik soms niet uit ervaring kan spreken over bepaalde zaken.' De trainees krijgen een aanstelling van maximaal drie jaar, daarna wordt van ze verlangd dat ze praktijkervaring op gaan doen. Finma-directeur Van den Brink: 'Als we tegen die tijd een enorm tekort hebben en het bevalt hen en ons goed, is het de vraag of je ze moet laten gaan. Maar aan de andere kant wil je ze ook niet belemmeren in hun carrièregang en is bagage vanuit de praktijk belangrijk.' Van den Brink realiseert zich dat het inzetten van trainees niet hét antwoord is op het lerarentekort. 'Er zit absoluut een maximum aan het aantal trainees dat een opleiding per jaar aankan.' Maar hij is enthousiast over de invloed van juniordocenten binnen zijn cluster. Bart van Hasselt ziet de trainee-functies vooral als noodoplossing. In het geval van 'zijn' trainee Johan is het goed uitgekapt, 'maar het zou eigenlijk niet moeten kunnen. Op een beroepsopleiding horen docenten met ervaring te werken.'

SaS

Commissie ongewenst gedrag is vooral een sluitstuk

'Wat zie jij d'r weer lekker uit vandaag!' Komt dit uit de mond van je kroegmaatje, dan zal het geen probleem zijn, maar is het alweer je vrijgezelle studiebegeleider met de 'vlotte babbel', dan kan er meer aan de hand zijn. Voor de ergere scenario's is er zoiets als de commissie ongewenst gedrag.

Binnen de hogeschool bestaat een aparte klachtenregeling voor alle zaken die te maken hebben met intimidatie, discriminatie of ongewenste intimiteiten. Op elke

locatie zijn er twee vertrouwenspersonen, één man en één vrouw, die tot ieders beschikking staan. Bij hen kan je terecht voor alles wat je dwars zit. Zij moeten je probleem serieus nemen en in vertrouwen behandelen. Als je er samen met de vertrouwenspersoon nog niet uitkomt, kan je een stap verder gaan en een officiële klacht indienen. Zodra de zaak voor de commissie verschijnt, weet de klager echter wel wie er over hem of haar klaagt. Geen anonimiteit meer dus.

'Gelukkig zijn er heel weinig zaken die daadwerkelijk zo ver komen', vertelt Petra van Gelderen van de commissie ongewenst gedrag. 'Een hoop van de zaken wordt al via de vertrouwenspersonen opgelost. In de afgelopen drie jaar zijn er slechts vier zaken door de commissie behandeld.' Van Gelderen ziet een stap naar de commissie dan ook als sluitstuk van een lang traject. Volgens Marijke Hengeveld, vertrouwenspersoon van de locatie Academieplein, haken veel mensen uitein-

delijk af omdat een officiële klacht ze net iets te ver gaat. 'Dan zoeken de klagers vaak toch naar een andere oplossing en blijkt dat gewoon aanhoren van het probleem al reuze helpt.' Het zijn vooral de medewerkers die de deur van de vertrouwenspersoon weten te vinden. Studenten blijken vaker naar hun decaan te stappen, omdat deze voor velen de aangewezen persoon lijkt als je een probleem hebt binnen je studie. Daarnaast lijken ook de studieloopbaancoaches een frequent

aanspreekpunt van de studenten. 'Geen probleem', volgens Hengeveld, 'omdat de decanen en slc's ons regelmatig op de hoogte houden.'

Voor meer informatie over ongewenst gedrag en de stappen die je kunt ondernemen, kijk op *Hint (Mijn services, P&O zaken, Arbo en gezondheid, klachtenregeling) of vraag de vertrouwenspersoon op jouw locatie.*

PIETJE BELL, ALIAS MEI LI VOS, ZEGT: 'ZEUR NIET!'

Afgelopen november vond in de Rotterdamse Kunsthal de jaarlijkse Pietje Bell-lezing plaats. Deze vierde editie was toebedeeld aan Mei Li Vos, de spraakmakende nummer 38 op de kandidatenlijst van de PvdA die door de val van de partij naar 33 zetels geen Kamerlid werd.

Vos zou spreken over de vermeende generatiekloof en of dit aanleiding zou kunnen zijn voor een heus generatieconflict à la de jaren zestig. Maar de revolutionairen onder de aanwezigen werden al gauw teleurgesteld, er zal namelijk geen conflict komen. Een conflict zou namelijk volgens sommige economen moeten voortkomen uit de groeiende ongelijkheid tussen de generaties.

De lusten en lasten van onze verzorgingsstaat zijn oneerlijk verdeeld en dat zorgt voor scheve gezichten. 'Onze voorgangers konden eeuwig studeren, hadden de beste WW, WAO en afkoopregelingen die je maar kon wensen en zij kunnen nu op hun lauweren gaan rusten. Wij daarentegen mogen nu voor hen betalen met slechts een schamele oudedagsvoorziening in het vooruitzicht.' Zie hier het probleem dat vergrijzing heet, volgens economen een reden tot een conflict.

Maar niet volgens Mei Li Vos. Want op heldere wijze weet zij uiteen te zetten dat elke generatie het nog steeds beter heeft dan de voorgaande. Daarnaast ontbreekt een tegenstander om het conflict mee aan te gaan. 'Vroeger was alles beter, maar niemand wil meer terug naar vroeger', aldus Vos en daar zit natuurlijk wel wat in. 'Want wie wil er nou tegenwoordig nog zijn goedkope boodschappen uit de

supermarkt inruilen, of zijn nog goedkopere vliegtickets, mobieltjes, tv's, computers of vakantiedagen? Nee, de verworvenheden van de moderne tijd zijn toch wel lekker. Maar goed, ook een luxeprobleem als dat van een 'krappe' uitkering of vroegde uittreding is in de ogen van die economen nog steeds een geldig probleem en dus reden tot een conflict. Want hoe gelukkig je ook bent, je wordt vanzelf weer ongelukkig zodra je ziet dat je buurman net iets gelukkiger is.'

En daar zit 'm volgens Vos nou juist het probleem: We zeuren te veel. 'Het maakt niet uit hoe goed het met ons gaat, er is altijd wel iets te zeuren. En dat terwijl er maar twee generaties zijn die echt recht hebben om te zeuren: de vooroorlogse generatie ('maar die zeurde sowieso al nooit, dus daar hoeft je geen conflict van te verwachten') en de tweede generatie allochtone jongeren. 'Maar met wie moeten die dan

een conflict aangaan?', vraagt Vos vervolgens. 'Met ouders die hen niet genoeg gepusht hebben? Met een lakse overheid die niet optrad tegen discriminerende werkgevers? Met het kabinet dat de discussie tussen wit en zwart op scherp stelde? Met zichzelf, omdat ze er niet uit hebben gehaald wat er in zat? Met hun generatiegenoten die wél een leuke baan vonden?' Lastig dus. Toch zijn zij de enigen die recht hebben om in opstand te komen, omdat zij in relatieve armoede leven vergeleken met de andere generaties. Zij kregen de minste 'goodies' van de verzorgingsstaat en slecht onderwijs. 'Zij zouden zich eigenlijk eens moeten organiseren in een ouderwetse vakbond', bepleit Vos.

Zolang je lijdzaam blijft afwachten en niks probeert te veranderen, geldt wederom die regel van Annie M.G. Schmidt: Zeur niet! 'Zeur niet over de regen als je met je kinderen naar die witte school fietst ver buiten je postcodegebied. Zeur niet over de vergrijzing als je net een ticket naar de Galapagos-eilanden hebt geboekt. Zeur niet over zedeloosheid als je er zelf ook wel pap van had gelust, maar niet kreeg. Zeur niet over je zakgeld als je net driehonderd sms'jes hebt verstuurd. Zeur niet over de energiekosten als je de kraan open laat staan als je tanden poetst, zeur niet. Als we minder zeuren hebben we meer ruimte in ons hoofd voor de echte problemen. Zeuren mag, zeuren helpt. Maar zeur dan over wezenlijke zaken. Zeur dus af en toe, maar zeur zinnig.' Was getekend, Mei Li Vos.

RJ

De Pietje Bell-lezing is een initiatief van lector Opgroeien in de Stad Ton Notten en directeur van de Kunsthal Wim Pijbes. Samen met NRC Handelsblad organiseren ze een jaarlijkse lezing van een tegendraads en eigenwijs iemand die tegen de stroom in durft te roeien.

Fondsen en beurzen: Profiteer ervan

Veel studenten weten het niet, maar naast het recht op studiefinanciering kunnen zij ook aankloppen bij diverse fondsen als ze studievertraging oplopen of voor onvoorziene uitgaven komen te staan. *Profielen* zette de fondsen voor je op een rij.

FONDSEN VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM

De HR heeft drie fondsen waar studenten een beroep op kunnen doen. Informatie hierover vind je bij de decanen. De Explorer Beurs kun je aanvragen bij het International Office.

Noodfondsen

Studenten die in geldnood komen door onvoorziene uitgaven, kunnen een beroep doen op het Noodfonds. Het geld dat de student via dit fonds ontvangt, is een lening.

Afstudeerfonds

Het Afstudeerfonds komt voort uit een reglement uit de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderwijs, dat bepaalt dat een hogeschool studenten financieel moet ondersteunen wanneer de studie door bijzondere omstandigheden

langer duurt dan vier jaar. Denk aan langdurige ziekte, overlijden van een naaste en beoefening van topsport. Jaarlijks dienen zestig tot tachtig studenten van de Hogeschool Rotterdam een aanvraag in (zie ook close-up Afstudeerfonds op deze pagina).

Explorer Beurs

Deze beurs is bedoeld voor studie of stage in landen buiten de Europese Unie. Studenten van de Hogeschool Rotterdam zonder Nederlandse nationaliteit kunnen deze beurs ook gebruiken binnen de Europese Unie.

INTERNATIONALE BEURZEN EN FONDSEN

Er is een flink aantal beurzen en fondsen dat je helpt bij een studie in het buitenland. Meer informatie hierover is te vinden bij het International Office, Kralingse Zoom, 010 453 6005 of via international-office@hro.nl.

Fulbright Beurs

De Fulbright Beurs is bedoeld om uitwisseling tussen Nederland en

de USA te bevorderen. Wanneer je in het bezit bent van een hbo-bachelor kun je gebruikmaken van het graduateprogramma en kiezen voor een studie in de USA. Bezoek voor aanvullende informatie en eisen de website van het Fulbright Center: www.fulbright.nl

Socrates-uitwisselingsprogramma

Socrates (Erasmus programma) is een uitwisselingsprogramma van de Europese Unie en vindt plaats tussen de instellingen voor hoger onderwijs in Europa die aan het programma deelnemen. De student die op uitwisseling gaat, krijgt een beurs om de kosten naast de studie te dekken. www.socrates-programma.nl

Leonardo da Vinci Beurs

De beurs die bij dit programma hoort, is bedoeld voor stages in één van de lidstaten van de Europese Unie. De hoogte van de beurs is gebaseerd op kosten van levensonderhoud in het land waar de stage gelopen gaat worden. www.leonardodavinci.nl

Delta Beurs

Wanneer je in het kader van je studie naar China of Indonesië gaat, kun je in aanmerking komen voor een Delta Beurs. www.nuffic.nl/delta

Talentenprogramma OC&W

Het ministerie van OC&W kent deze beurs toe aan zeer talentvolle studenten die met uitstekende studieresultaten afstuderen. De beurs is bedoeld voor het volgen van een studie aan een buitenlandse instelling binnen de Europese Unie. De beurs wordt uitsluitend verstrekt voor een volledig academisch jaar. www.wilweg.nl

Stichting VSB Fonds

De beurs van de Stichting VSB Fonds biedt studenten van de HR de mogelijkheid om in het jaar na het afstuderen een vervolgstudie of onderzoek te doen in het buitenland. De periode in het buitenland moet minimaal drie maanden duren. Jaarlijks kunnen acht studenten van de HR gebruikmaken van deze beurs. www.vsbfonds.nl

MG

Close-up: Afstudeerfonds

Een beheerscommissie komt regelmatig bijeen om de ingediende zaken voor het Afstudeerfonds te beoordelen. Jetty van der Voort, tweedejaars facility management, is nu ruim een jaar studentlid van de beheerscommissie. 'Tijdens bijeenkomsten bespreken we de verschillende zaken. De commissie schat de situatie in en beslist in onderlinge samenspraak of de student in aanmerking komt voor een bijdrage uit het afstudeerfonds. Hierna wordt nog gekeken naar het bedrag en de duur van de ondersteuning.' Naast twee studentleden bestaat de commissie

uit twee medewerkers van de Hogeschool Rotterdam en een voorzitter. Werken voor de beheerscommissie is niet zo'n tijdrovende bezigheid. 'Een uurtje voorbereiden door de stukken te lezen en de bijeenkomsten zelf bijwonen. We komen ongeveer om de zes weken bij elkaar. Bovendien vind ik het een heel leerzame ervaring. Op deze manier leer ik professioneel vergaderen. Als student heb ik net zoveel in te brengen als de anderen. Zolang ik maar met goede argumenten kom. En ik krijg er ook nog een vergoeding voor', aldus Jetty.

'De achtergrond van de aanvraag is ook heel interessant', stelt Erik Trinconi, voorzitter van de beheerscommissie. 'Bij overlijden van een ouder scheelt het of deze in Nederland woont of bijvoorbeeld in Suriname. Tijdens onze bijeenkomsten worden hele discussies gevoerd over de culturele achtergronden en hoe deze van invloed zijn op de bijzondere omstandigheden. De beheerscommissie is er echter niet om te oordelen over de situatie waarin de student terechtgekomen is, maar slechts om de situatie te toetsen aan de criteria die leiden tot een bijdrage uit het afstudeerfonds.'

OPROEP

De beheerscommissie Afstudeerfonds is op zoek naar een nieuw studentlid. Wil jij ook ervaring opdoen in vergaderen en tegelijkertijd leren wat studenten motiveert een aanvraag in te dienen? Neem dan contact op met voorzitter Erik Trinconi. E.P.Trinconi@hro.nl of 010 241 4350. Je ontvangt een vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen.

ELKE hoogopgeleide TELT

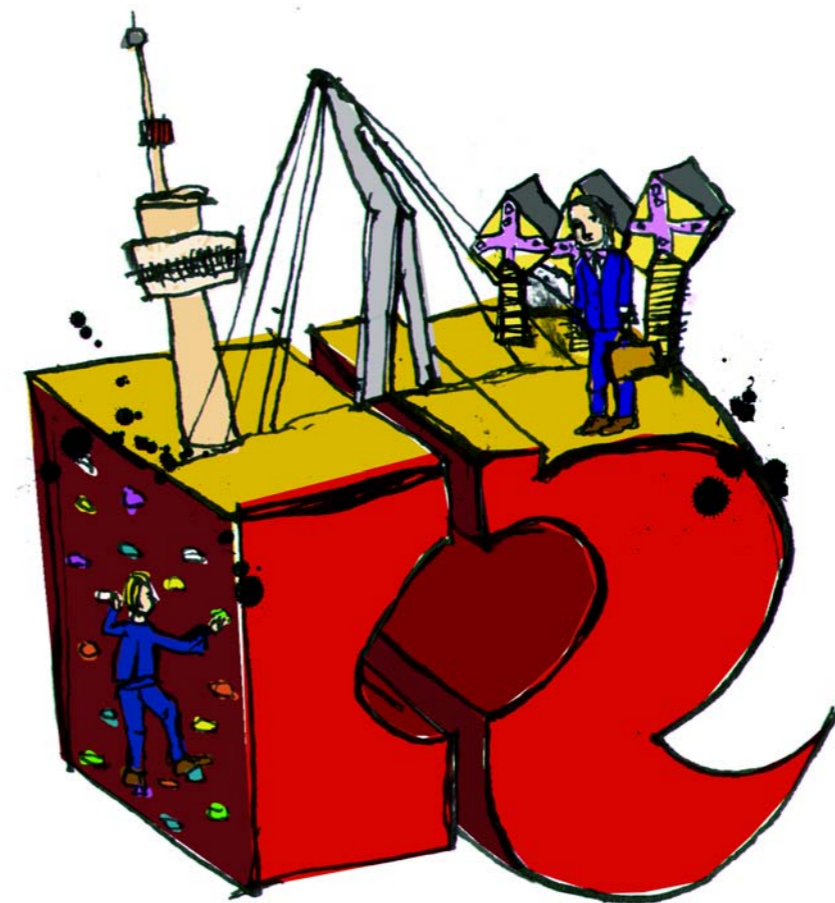
Collegevoorzitter Jasper Tuytel is een man met een missie. Een man die het als zijn maatschappelijke opdracht ziet een bijdrage te leveren aan het verhogen van het opleidingsniveau van Rotterdam, de stad waarvoor elke hoogopgeleide telt. 'Veel en goed toegeruste professionals leveren aan Rotterdam en de regio', dat is waar het om gaat. 'En de komende jaren wordt de behoefte aan hoger opgeleiden alleen maar groter.' Wat betekent dit voor de toekomst van de hogeschool? Op de drempel van een nieuw jaar schetst Tuytel de koers voor de komende periode.

Een van de manieren waarop de HR wil bijdragen aan de gewenste en noodzakelijke toename van hoger opgeleiden in Rotterdam ontvouwt u in de notitie Tweestromenland. 'Inderdaad. Wil je werkelijk iets doen aan het tekort aan hoger opgeleiden dat gaat ontstaan, dan moet je verder kijken dan je kerntaak. Wij zijn een instituut dat zijn kerntaak had en heeft in voltijd hbo-opleidingen, en dat zal ook altijd zo blijven. Maar er is in de loop der jaren ander onderwijs op ons pad gekomen zoals bijvoorbeeld de lectoraten, kenniskringen, masters en diplomagerichte maatwerktrajecten. Met name die laatste vorm van onderwijs gaat een belangrijke rol spelen in het opkrikken van het Rotterdamse opleidingsniveau. Deze trajecten zijn bedoeld voor mensen met een uitkering of werknemers die werken op hbo-niveau maar het papiertje niet hebben; eigenlijk een heel diverse groep. Zo kan een bedrijf besluiten om het zittende personeel op te scholen. En met de Rotterdamse sociale dienst SoZaWe hebben we afgesproken dat jaarlijks ongeveer honderd mensen hun opleiding met behoud van uitkering kunnen afmaken. Op zo'n manier halen deze mensen, later in hun leven dan iemand die van de havo of het mbo komt, alsnog hun bachelordiploma. Dat is goed voor hen, en voor de stad. En natuurlijk ook voor de hogeschool, al was het maar omdat gebouwen en voorzieningen zo intensiever gebruikt gaan worden.'

'In de notitie *Tweestromenland* denken we hardop na over de organisatorische aspecten van deze ontwikkelingen. De gedachte is om een dagstroom en een avondstroom in te roosteren met in totaal drie dagdelen: 's ochtends, 's middags en 's avonds. Natuurlijk staan er nog veel vragen open. Want hoe ver ga je? Tot hoe laat moeten de mediatheken en bedrijfsbureaus 's avonds bijvoorbeeld geopend blijven? Het is de vraag of de huidige organisatie voldoende is toegerust voor deze verbreding van ons onderwijsaanbod. En ga je toch naar een nieuwe organisatie toe, zou je de huidige acht steden en zeventien clusters dan ook niet beter moeten stroomlijnen? Op de gevolgen van deze vernieuwingen voor de organisatiestructuur kom ik graag in een volgend nummer van *Profielen* terug.'

Doekle Terpstra, voorzitter van de HBO-raad, stelt, verderop in dit blad dat het hbo de kritiek van met name de vereniging Beter Onderwijs Nederland op het competentiegericht leren, niet duidelijk genoeg pareert. Wat vindt u van de aanzwellende kritiek op het competentiegericht leren en is er in de toekomst in dit opzicht een koerswijziging van de HR te verwachten? 'Het competentiegericht leren is bij ons niet doorgeslagen. Wij hebben het Rotterdamse Onderwijsmodel (ROM). Daar zitten op een evenwichtige manier zowel kennis, praktijktoepassingen als de persoonlijke keuzes van de student in. En dat leidt tot competente beroepsbeoefenaren. Dus als je het ROM hebt doorlopen, heb je je de competenties eigen gemaakt en ook voldoende kennis opgedaan. De komende jaren is er dan ook geen koerswijziging op dit gebied te verwachten.'

De Hogeschool Rotterdam heeft de afgelopen jaren een flinke groei gekend. Ook dit jaar is er weer een toename van vier procent meer studenten dan het vorige jaar waardoor we nu op een studentenaantal komen van om en nabij de 26.000. Hoe verklaart u die groei en verwacht u dat die groei doorzet? 'Vier, vijf jaar geleden had ik nooit kunnen vermoeden dat de HR zo zou groeien. De hogeschool had jarenlang een groeipercentage van twee à drie procent. De fusie met de HES, de invoering van het Rotterdamse Onderwijsmodel (ROM) en de meer externe gerichtheid hebben alles bij elkaar gezorgd voor die grote groei. Of de negatieve publiciteit over Inholland daarbij een rol speelde? Vast wel, maar vergeet niet dat wij een opleidingspakket bieden dat slechts voor een derde deel ook door Inholland wordt aangeboden. Die andere factoren spelen dus ook een rol. Feit is dat ik zelf zo'n groei niet had verwacht. Ik weet ook niet of het zo zal blijven, maar zelfs als de groei stagneert zitten we over twee jaar op 28.000 studenten. De Academie voor Verloskunde komt erbij, en dat zijn ook weer 400 extra studenten. Zo kom je een eind richting de 30.000. Meer dan dat zullen het er waarschijnlijk niet worden, alhoewel ik voorzichtig ben geworden om dat al te stellig te zeggen. Tenzij je gaat fuseren.'

Heeft de hogeschool plannen om te fuseren of de samenwerking met andere hoger onderwijsinstellingen uit te breiden? 'Ik heb me altijd voorstander verklaard van samenwerking. Ik vind dat we in Rotterdam de krachten moeten bundelen en daarom de samenwerking moeten blijven zoeken met Inholland en Codarts. Dat betekent niet dat de concurrentie verdwijnt, want er blijft altijd een enorme concurrentie binnen de instituten: met studenten die van de ene opleiding naar de andere overstappen en studenten die minors bij andere opleidingen volgen. Je houdt elkaar dus al scherp, daar is niet per se een andere hogeschool voor nodig. 'Een fusie met de Erasmus Universiteit (EUR) zie ik niet gebeuren. Dat mag wettelijk niet eens. Wel ben ik voor een betere samenwerking. Zo stromen veel van onze economiestudenten al door naar de EUR. Je zou in de bachelorfase veel meer samen kunnen doen. Kijk je naar de eerstelijnszorg in Rotterdam, dan zie je dat de huisartsen door de EUR worden opgeleid en de verpleegkundigen door ons. Daar is samenwerking dus heel logisch, maar er is meer mogelijk. Voordat ik daar verder op inga, wil ik eerst eens met de

nieuwe voorzitter van het college van bestuur van de EUR gaan praten over samenwerking met het hbo. In maart treedt hij aan. Daarna zou je projectgewijs met elkaar aan de slag kunnen. Over de verhoudingen met de ROC's heb ik weinig te klagen. Die zijn goed en de laatste jaren ook duidelijk verbeterd. Er komen bovendien steeds meer studenten via de ROC's bij ons binnen, alhoewel we in Rotterdam achterblijven bij de landelijke cijfers. Daar is toch nog wel een wereld te winnen.'

Sinds het Positionpaper uit 2003 zet de HR zich neer als een Rotterdamse hogeschool, met een Rotterdamse manier van werken: denken én doen. Ook positioneert de HR zich daarin middenin en ten dienste van de Rotterdamse samenleving. Hoe schetst u die relatie met de stad op dit moment en in de toekomst? 'Er gebeurt heel veel. Waarschijnlijk kunnen we op 1 augustus 2007 een aantal opleidingen huisvesten op het RDM-terrein en zo een reële bijdrage leveren aan productinnovatie in Rotterdam. Verder heb ik de gemeente aangeboden om een rol te spelen bij het herontwerp van brede scholen, en zijn

we natuurlijk heel druk in Zuidwijk wat op zal gaan in het Pact op Zuid. Deze voorbeelden zijn bepaald niet uitputtend. Er is heel veel te doen. Punt is wel dat je bij het werken in de reële samenleving, in tegenstelling tot een schoolse situatie, gebonden bent aan de beperkingen van alledag. Je kan in Zuidwijk van alles willen, maar als de woningcorporatie en KPN er samen niet uitkomen wat betreft de ict-infrastructuur, kan de hogeschool ook niet verder. De buitenwereld bepaalt dan het tempo en niet wij. Soms gaat het snel, soms heel traag. Zo heeft RDM het afgelopen jaar bijvoorbeeld bijna stilgelegd omdat OBR, het Havenbedrijf en Stadshavens er onderling niet uitkwamen.

'Daarnaast kunnen we prachtige plannen maken waarbij de HR bijdragen levert aan de Tweede Maasvlakte, Randstadrail of een onderzoek naar nieuwe energievormen. Maar dan moet er wel iets mee gebeuren. Projecten moeten in een reële setting plaatsvinden, vind ik. Het belangrijkste waar de HR voor staat, is immers mensen op te leiden voor de arbeidsmarkt door hen te laten werken aan reële, innovatieve projecten. Dat willen we, en proberen we met het ROM en Outside In Inside Out. Je hoopt dat de studenten dat zo leuk vinden dat ze na hun studie hier in Rotterdam blijven werken. En dat we daarmee goed toegeruste professionals leveren aan het Rotterdamse en aan de regio. Want dat is hard nodig.'

Van KRASSEN naar KUNST

foto: Ronald van den Heerik

Serge Glorie (35), derdejaars student aan de opleiding docent beeldende kunst en vormgeving aan de Willem de Kooning Academie (WdKA), loopt stage bij *Kunst van de Rotterdamse Avondschool (KRAS)* en begeleidt daar cursisten met een verstandelijke beperking. Na het volgen van de minor creativiteit in sociaal werk wilde hij graag lesgeven aan een bijzondere doelgroep.

KRAS heeft de opleiding benaderd om de kunstlessen op een hoger plan te brengen. Marleen van Arendonk, stagecoördinator en docent van de WdKA, levert nu regelmatig stagiaires die met cursisten aan de slag gaan. KRAS is zo tevreden over de samenwerking en de didactische kwaliteiten van de studenten, dat ze de kunstlessen wil uitbreiden naar een extra vestiging. Helaas kan de opleiding niet voorzien in voldoende studenten om dat te realiseren.

Serge: 'Tijdens mijn stage wil ik graag leren om de cursisten te begeleiden en te stimuleren en om zo hun creativiteit op een hoger plan te brengen. Het niveau varieert heel erg. Sommigen krassen alleen maar, terwijl anderen alweer veel verder zijn. Het verschil met lesgeven aan een klas is dat je hier geen opdracht kunt geven. Iedere cursist werkt aan een eigen schilderij met een eigen thema.' *Marleen:* 'Dat maakt deze stage ook heel intensief. Serge moet steeds omschakelen per cursist

en met nieuwe materialen komen. Het is overigens niet ongewoon dat studenten stage lopen bij instellingen in plaats van een school. We willen wel graag dat onze studenten minimaal één keer stage lopen op een middelbare school en het liefst een VMBO-school. Die scholen hebben geen positieve naam, maar we merken dat de studenten er enthousiast van terugkomen.' *Serge:* 'Ik maak echt onderdeel uit van KRAS. Ik doe aan alles mee. Zo was er laatst een jubileum en hielp ik net als iedereen mee met de organisatie. Verder word ik heel vrij gelaten, er zijn niet zoveel regels waaraan ik me moet houden. Ik mag best af en toe de plank misslaan. Zo kan ik ook tot creativiteit komen.'

MG

Marleen: 'Je kunt toch ook wel terugkoppelen? Dat is wel de bedoeling bij een stage. We gaan één keer per jaar op bezoek bij de student op de stageschool. Tussendoor zijn we altijd bereikbaar. Als er problemen zijn, weten de studenten ons wel te vinden. We vinden het ook belangrijk om contact met het werkveld te houden.'

Serge: 'De opleiding is gericht op het docentschap en niet echt op begeleiden van bijzondere groepen. Ik zit met mijn stage ook een beetje in het vaarwater van bijvoorbeeld sph (sociaal-pedagogische hulpverlening). Zij missen de didactische vaardigheden op het vlak van de beeldende kunst en vormgeving die ik wel heb.'

Marleen: 'Er is op het moment veel aandacht voor kunst door mensen met een beperking. Je merkt dat meer studenten een stage zoeken waarbij ze met deze doelgroep kunnen werken. Helaas is een gevolg daarvan dat studenten voor hun minor bijvoorbeeld naar pedagogiek of een andere sociale opleiding gaan en deze niet bij ons volgen.'

Serge: 'De cursisten zijn spontaan. De één beschouwt je als een goede vriend en de ander noemt je meester. Aan het eind van mijn stage hoop ik dat ik de cursisten meer zelfvertrouwen heb kunnen geven. Ik wil ze volwaardig behandelen en ze de erkenning geven die ze missen.'

Tot 1996:
mode aan
de WdKA
Nu: autonoom
kunstenares,
fotografe en
vormgeefster

foto: Leven Willemse

MADELEINE BERKHEMER

Twaalf jaar geleden stond ze al eens in *Profielen* met haar stage in het modebolwerk Parijs. Inmiddels heeft ze de mode afgezworen en is Madeleine Berkhemer bezig met meer tijdloze zaken. Zoals haar drie alter ego's Milly, Molly en Mandy, die ze ooit nog levensgroot in marmer hoopt te zien.

Bij binnenkomst in haar atelier in hartje Rotterdam loop je vrijwel meteen deze drie bevallige dames tegen het lijf. Uitgesneden in karton staan de drie schaars gekleed bij de zithoek. Het zijn drie verschillende verschijningsvormen van Berkhemer (1973), ontleend aan het kinderboek *Milly, Molly, Mandy geeft een partij*. 'Het idee dat drie mensen één konden zijn, fascineerde me. Elk mens bestaat in verschillende werelden, dus ik probeer voor ieder van deze drie dames een eigen wereld te creëren. En dat moet dan in totaal een beetje mijn wereld worden.' Bij de modeshow van haar afstuderen aan de WdKA liet Berkhemer dertig modellen over de catwalk lopen met niet meer aan dan een paar elastieken. Niet bepaald mode volgens het boekje,

maar ze had een docent die haar conceptuele aanpak snapte en verdedigde. Daarbij exposeerde ze ongeveer driehonderd tekeningen en schetsen die enorm enthousiast werden ontvangen. Mode zou het niet worden en dus ging ze aan de slag met tekeningen en sculpturen. Hierdoor kreeg ze meer belangstelling van musea en verzamelaars, waardoor ze sinds 2000 voornamelijk buitenlandse kopers trekt. Want op de een of andere manier vinden de Nederlandse musea, fondsen en subsidieverstrekkers haar werk maar niks. 'Ik weet ook niet waar dat aan ligt. Misschien aan de calvinistische achtergrond van veel Nederlanders. Onder de jeugd heb ik wel aanhangers, maar daar lijkt 't op te houden.' Haar buitenlandse bewonderaars kiezen niet voor 'zomaar iets leuks aan de wand', maar willen echt 'een Berkhemer'. Die 'echte Berkhemers' worden doorgaans

gekenmerkt door erotiek en sensuele, vrouwelijke vormen. Een van haar uitspraken over de seksuele context van haar werk ('Kunst zonder seksuele lading heeft geen bestaansrecht') achtervolgt haar tot de dag van vandaag. 'Iedereen begint erover, alsof ze alleen maar iets seksueels in mijn werk willen zien. Ik zie een wereld van verschil tussen seks en erotiek. De beeldtaal die ik gebruik is wel erotisch, ik ben ook niet op mijn achterhoofd gevallen, maar in mijn ogen is het vooral een beeldtaal van mooie vormen en lijnen. Als ik alles moet gaan uitleggen en nuanceren blijft er geen ruimte over voor de fantasie.'

Gemist op de HR: Een stukje kunstgeschiedenis, zodat je weet wat waar vandaan komt.

RJ

CURRICULUM VITAE

- 1992 – 1996** studie mode aan de WdKA
- 1997** eerste tentoonstelling in galerie Cokkie Snoei, Rotterdam
- 1997 – heden** bijna honderd 'One Woman' en groepstentoonstellingen in binnen- en buitenland, negentien performances met onder andere Milly, Molly & Mandy, diverse designs voor t-shirts, skateboards, tijdschriften, kaarten etc.

Foto: Leven Willemse

Hogeschoolpoker

Afgelopen zomer lijkt poker te zijn geëxplodeerd in Nederland. Zelfs in het studentencafé van Museumpark, voor de gelegenheid omgedoopt tot Kaatje Poker, wordt er gespeeld. Op een donderdagavond in november ga ik eropuit om de verslavende kanten van dit virus te onderzoeken.

Eigenlijk is poker helemaal geen gezellig spelletje. Wie het wel eens heeft gedaan, was de hele avond bloedserieus en fanatiek bezig, of speelde 'gewoon' voor de lol en verloor jammerlijk binnen een paar rondes. Nee, aan

een pokertafel geen koetjes en kalfjes, maar *double-ups* en *folds*. Iedereen wil winnen en heeft een grote hekel aan geld verliezen. Wie dit niet serieus neemt, maakt het zowel zichzelf als zijn tegenstanders aardig onmogelijk. Maar wat is er dan zo leuk? Eigenlijk alleen het winnen, op welke manier dan ook. Dit kan op twee manieren, namelijk door te bluffen of door simpelweg betere kaarten te hebben. Want het gaat er helemaal niet om wat voor kaarten je hebt, maar wat je tegenstander laat denken dat je hebt. Niks mooiers dan je tegenstander zenuwachtig zien *folden* nadat je zojuist *all-in* bent gegaan op een waardeloze twee en boer. Je tegenstander had eigenlijk een *pair*, maar na jouw

monsterinzet begint hij toch te twijfelen of dat wel genoeg is en besluit uit voorzorg te passen. Kassa! Want ja, dat is poker.

onpeilbare fantoom uithangen

Maar is het dan geluk of kunde? Een beetje van beide, want, je raadt het al, dat is poker. Hoe meer je oefent, des te beter je het spel doorkrijgt. Maar dan moet je ook nog je tegenstanders doorkrijgen. Is hij nerveus? Is 't een lefgozer? Denkt hij mij te slim af te zijn? Speelt hij alleen als hij echt goede kaarten heeft? Het is deze menselijke factor die

pokeren zo interessant maakt, want als je goed speelt ben je ongrijpbaar, iedereen te slim af. En zeg nou zelf, wat is er mooier dan een zak geld winnen, de onpeilbare fantoom uithangen, ontzettend geluk hebben en dan ook nog eens de bewondering van je medespelers oogsten. Als je wint natuurlijk...

Maar hoe leuk is het om naar een potje poker te gaan kijken? Op tv, Mondaynight Poker op Veronica bijvoorbeeld, nog best leuk. Je leert van de commentatoren en de topspelers en bovendien kan je de kaarten van alle spelers zien. Zo niet bij een donker toernooitje als bijvoorbeeld Kaatje Poker. Iedereen houdt angstvallig zijn kaarten uit het zicht, zodat het enige wat je ziet de *community cards* en de inzet zijn. Wat er dan voor de toeschouwer overblijft, is van een afstandje de verschillende type

spelers te bekijken, want die zijn onveranderlijk bij elk potje aanwezig. Uiteindelijk staat er toch maar één triomfantelijk op en dat zie je vanzelf wel. Een kort overzicht:

De Opgewonden Vrolijke speler (tikje nerveus, maar hij probeert de spanning van zich af te lachen, wil nog weleens geluk hebben),

Mr. Cool (hij is cool, geen idee dus wat je aan hem hebt. Wint vaak, maar verliest lullig), de Pimp Daddy (doet vooral heel cool, omdat hij 't spel zo stoer vindt, maar bakt er niet veel van, zegt 't meest: 'Tja, da's poker'), De Nerd (berekent de kans dat zijn kaarten inderdaad de beste zijn en kleedt je vervolgens helemaal uit. Wacht vaak lang op goede kaarten).

En uiteraard: Het Stalen Gezicht (waarvan iedereen zich nog steeds afvraagt of hij poker überhaupt wel leuk vindt of dat hij gewoon zo geprogrammeerd is. Wint alleen als het om veel geld gaat).

Hoe eerder je deze verschillende spelers leert kennen, des te beter kan je met ze omgaan in een freeze-out toernooitje zoals dat bijvoorbeeld weleens in Kaatje P. wordt georganiseerd. Prijzenpot ongeveer 600 euro, want je moet wel echt willen winnen natuurlijk. Dat is poker.

Pokerlingo

Raise – een verhoging van de inzet.

Double-up – de inzet van je tegenstander verdubbelen.

Een raise die 'm goed bang kan maken of je een hoop geld kan kosten.

All-in – Je zet alles in wat je nog tot je beschikking hebt. Alles of niets.

Fold – stoppen. Je vindt je kaarten niet goed genoeg om mee te gaan met de raise van je tegenstander.

Community Cards – de (in totaal) zeven kaarten die voor iedere speler zichtbaar op tafel liggen. Worden in drie beurten gelegd, eerst drie (de flop) en dan nog twee keer één kaart erbij (de turn en de river).

Freeze-out – veelvoorkomende pokervariant. Simpelweg: *the winner takes it all*.

Kijk op www.pokerinfo.nl voor een uitgebreide speluitleg. Of op www.kaatjepoker.nl voor info over de voorgaande of volgende toernooien.

RJ

STUDENTENUITPAS.NL

UITSLAPEN KAN
ALTIJD NOG

DOGVILLE

O.a. met Gouden Kalf-winnaar Frank Lammers

Dogville is dit jaar de kerstvoorstelling van het RO Theater. Inderdaad, een theaterbewerking van Lars Von Triers gelijknamige film uit 2003 met Nicole Kidman in de hoofdrol. Tom, de dorpsfilosoof uit het conservatieve gehucht Dogville, stuit tijdens zijn avondwandeling op de aantrekkelijke Grace. Zij is op de vlucht, hij stelt voor haar in het dorp op te nemen. De dorpingen stemmen morrend toe, met als voorwaarde dat Grace bereid is om voor iedereen klusjes te doen. Maar als blijkt dat Grace door zowel de politie als de maffia wordt gezocht, neemt de angst van de bewoners grote vormen aan. Met hun angst neemt ook het misbruik toe.

In het bezit van een Studenten Uitpas? Dan betaal je voor Dogville geen € 14,50, maar € 8,-.

Dogville

19 t/m 23 en 26 t/m 30 dec
20.15 uur, Rotterdamse Schouwburg
www.rotterdamsschouwburg.nl

Met de gratis Studenten Uitpas van het Rotterdams Uitburo krijg je het hele jaar door korting – tot 75% - op uitgaan bij 28 Rotterdamse theaters, podia, clubs en musea. Nog geen Studenten Uitpas?

Op www.studentenuitpas.nl vind je meer info over de Uitpas én je kunt de Uitpas gratis en vrijblijvend aanvragen.

Wonderlijke sfeer Ave Maria *****

'Maria van Nazareth is één van de bekendste vrouwen uit de wereldgeschiedenis, toch is er weinig over haar leven bekend. In *Ave Maria* gaat filmmaakster Nouchka van Brakel op zoek naar mythe en werkelijkheid.' Ik verwachtte naar aanleiding van deze introductie half en half een ontdekkingsreis van *Da Vinci Code*-achtige proporties. Wat dat betreft stelt de documentaire *Ave Maria* lichtelijk teleur. Van Brakel vertelt wel over de rol van Maria in de katholieke kerk door de eeuwen heen, maar haar bronnen reiken niet verder dan de Bijbel en aanverwante evangeliën, de moderne wetenschapper met nieuwe inzichten en bewijzen wordt node gemist. Wellicht is het niet Van Brakels bedoeling geweest om ons iets te leren over de moeder van Jezus wat we niet al wisten, maar gaat het haar vooral om de sfeer. In dát geval is *Ave Maria* geslaagd, vooral door de portretten van een tweetal contemporaine wereldburgers met een ernstige vorm van Mariadevotie, te weten Dori uit het Spaanse Estepona en de Poolse soldaat Lukasz. Twee levende bewijzen dat de katholieke kerk op sommige plekken in de wereld nog niks van zijn geloofwaardigheid verloren heeft, ook al willen wij daar in calvinistisch Nederland graag anders over denken. Dori en Lukasz zijn ieder op hun eigen manier verknocht aan de Heilige Maagd, maar daarnaast representeren zij uiteraard hele volksstammen die *en masse* en vol overtuiging de beeltenis van Maria en al de aan haar toegeschreven kennis en kracht aanbidden. Of het nu een protserige, vergulde etalagepop is, zoals in Estepona, of een middeleeuwse, zwaargehavende afbeelding, zoals op de Poolse berg Jasna Gora: De blik in de ogen van gelovige mensen die een Maria-beeltenis aanschouwen, is voor een atheïst tamelijk onwettelijk en zeer fascinerend. Deze scènes geven de documentaire een emotionele lading en vervullen de toeschouwer met een verwarrende mengeling van plaatsvervangende schaamte en bewondering. De brede documentaire komt op andere momenten niet boven het niveau van een Teleac-cursus uit, maar Dori en Lukasz zijn zeer de moeite waard.

SaS

Onderwijsethiek

een literatuurstudie over professioneel handelen van docenten in het hoger onderwijs

Wes Holleman

Ethische docenten *****

In het boek *Onderwijsethiek* gaat de onderwijskundig socioloog Wes Holleman in de internationale literatuur op zoek naar ethische principes van docenten in het hoger onderwijs. Hij vindt er vijftien en die voorziet hij vervolgens van vuistregels. Het vermogen om ethische reflectie te ontwikkelen vereist van docenten persoonlijke reflectie en discussie met collega's. Holleman legt uit dat beroepsethiek op twee manieren benaderd kan worden. Men kan professionele plichten vastleggen in bindende gedragscodes, maar men kan ook proberen de professionele aspiraties te verhelderen. Dat moet bij docenten leiden tot eigen ethische afwegingen in hun handelen. Een mooi streven. Zeker nu in Nederland verhitte discussies over het managen van docenten worden gevoerd. Door hogere

RvK

onderwijsdocenten uit verschillende onderwijsculturen op een hoop te gooien, komen de rollen die aan de ethische principes zijn gekoppeld soms vreemd over. Zo spreekt Holleman bijvoorbeeld over docenten als examiner, kostenbeheersers, aanbieder en uitvoerder van studiecontracten, hoeder van a-normale studenten, groepswerker, deelgenoot, rolmodel, opvoeder, werknemer, taaksteller. Bij die rollen staan verantwoordelijkheden, intenties vermeld. Zo belooft de docent als werknemer zich getrouw aan de regels te houden die in het belang van studenten zijn uitgevaardigd en hen de gelegenheid te geven voor hun belangen op te komen. Het boek geeft een paar hoofdstukken verder aan dat docenten zich aan de regels en voorschriften van hun instelling moeten houden maar dat ze het recht behouden kritiek te leveren. Holleman bepleit dat iedere docent zich vanuit z'n beroepsethiek verplicht zou moeten voelen de klok te luiden als de student door het gevoerde overheidsbeleid in de knel komt. Helaas wordt in dit gedeelte geen link gelegd naar de huidige discussie over de verdergaande autonomie van onderwijsinstellingen en de toenemende instroom van studenten. Het boek bevat een degelijke studie die docenten alleen verder helpt als er een hogeschoolbrede discussie mogelijk is. Anders blijft dit boek hooguit interessant.

MS

Doorbraak of zwanenzang voor Jamiroquai *****

Eén van de eerste groepen waarover in *Profielen* een recensie verscheen, was het Engelse Jamiroquai. Het moet rond 1996 zijn geweest dat Jay Kay de single *Alright* de hitlijsten inzong, maar daarin niet hoog eindigde. De recensie destijds was lyrisch over de kwaliteiten van de groep die het stemgeluid van Stevie Wonder combineerde met discoklanken en af en toe zelfs met een didgeridoo. Met name door het gebruik van dit Aboriginal-instrument werd de groep eerst als zoveelste Australisch talent neergezet, maar zo exotisch was de groep nou ook weer niet. In het afgelopen decennium ging leadzanger JK zich steeds excentriker gedragen en leefde compleet volgens het hoe-word-ik-een-rockster-boekje. Met als gevolg dat de band steeds meer een vehikel voor de zanger werd en door onderlinge onenigheid steeds minder productief werd. In Nederland brak Jamiroquai echter nooit echt door. Vandaar dat de verzamelaar *High Times: singles 1992-2006* precies op tijd komt: Of de band krijgt de erkenning die het verdient óf deze cd wordt de zwanenzang van de band. Gezien songs als *Too Young To Die*, *Virtual Insanity*, *Canned Heat* en het vrij recente *Seven Days In Sunny June* verdient de groep een laatste kans, alhoewel de nieuwe tracks *Runaway* en *Radio* niet zo opzienbarend zijn dat er voor de toekomst nog veel kansen liggen.

De ultieme Prince *****

Prince Roger Nelson, beter bekend onder het eerste deel van zijn naam, werd al op zijn negentiende aangeduid als groot talent en is sinds zijn debuut in 1978 zelden uit de spotlights geweest. Die beginjaren markeerden echter ook dat Mozart vergeleken met Prince een makkelijke persoonlijkheid is geweest. Niet

alleen speelde Prince zelf alle instrumenten, ook wilde hij zoveel mogelijk verantwoordelijk blijven voor de productie en daarmee het geluid dat hij als artiest wilde laten horen. Uiteindelijk leidde dit tot een onvermijdelijke breuk met zijn platenmaatschappij. Geen reden overigens voor Warner Brothers om de catalogus van het multi-talent keer op keer uit te melken. Vandaar dat er ook dit jaar weer een verzamelaar in de schappen ligt, *The Ultimate* genaamd. Deze inmiddels derde compilatie belicht met name de succesperiode van 1999, *Sign o' The Times* en *Purple Rain*. Met deze laatste cd wist Prince in 1984 alle records te breken, een succes dat hij nooit meer kon evenaren. Met tracks als *When Doves Cry*, *Controversy*, *1999*, *Raspberry Beret* en *Kiss* is deze verzamelaar, inclusief een bonusdisc met remixen, een must voor elke popliefhebber. Nu is het wachten op een cd met de hits van ná 1993. Als deze ooit uitkomt, wellicht een klus voor een volgende recensent.

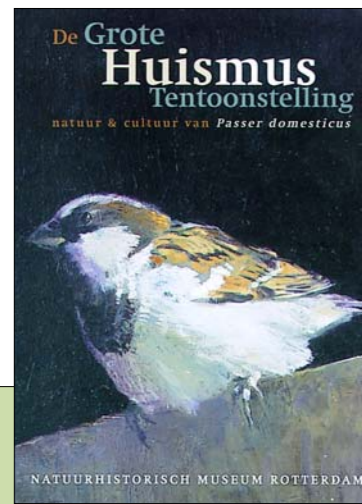
MS

Eindelijk eens een geluid van echte moslims *****

Eén van de grote verworvenheden van het geweldige internet is het weblog. Oh wat heerlijk dat iedereen zijn zielenroerselen, frustraties, fantasieën en ideeën kan spuien! Wat een aanwinst voor het medialandschap! Iedereen zijn eigen journalist met zijn eigen waardeoordeel. Jammer alleen dat zoveel fotograferende huisvrouwen, depressieve kantoorzitters en losgeslagen pubers ook een blog hebben, want zo wordt het lastig om het kaf van het koren te scheiden. Als tegenwicht voor deze RTL4-woensdagavond-websites daarom deze suggestie: www.wijblijvenhier.nl. In het hele integratiedebat zijn er natuurlijk genoeg stemmen die allemaal iets anders roepen en er belang bij hebben dat hun verhaal als waarheid wordt gezien. Zo ook deze blog. Hier worden 'ervaringen gedeeld en een blik gegund in de 'wondere wereld' van de Nederlandse moslim'. Zaten we daar op te wachten? Nou, als het op een relativerende en niet al te hysterische toon wordt gebracht, wel. En dat lukt deze bloggers aardig. Want de achtkoppige redactie kan, naast helder en grappig schrijven, heel goed zin van waanzin onderscheiden. Iedere opgeklopte mediahype wordt zorgvuldig de nek omgedraaid om plaats te maken voor een ouderwets inhoudelijk debat met kalme, wederzijdse argumenten. Deze praktiserende moslims en moslima's nemen hun geloof serieus, maar gelukkig niet té. Daarbij kunnen ze ook nog eens kritisch dan wel cynisch naar de randgevallen kijken. Na de aanslagen op het WTC en de moord op Van Gogh riep iedereen om het hardst dat dit niet toe te schrijven was aan 'de islamitische gemeenschap', die was namelijk wél voor rede vatbaar en hield bovendien van Nederland. Voor zover deze doorsnee, Hollandse moslim bestaat, denk ik dat je hem of haar het meest treffend terugvindt op wijblijvenhier.nl: 't zijn net echte Hollanders, zo rationeel, tolerant en zeurderig kunnen ze klinken. En gelukkig blijven ze hier.

RJ

Gamma-schutting als vijand *****

Op een groot goudkleurig vlak zit een klein musje. Het schilderij vormt het startpunt van *De Grote Huismus Tentoonstelling*, en geeft precies aan welke kleine rol de mus tot voor kort had. Voor de graanboer was het beestje niets meer dan ongedierte. Niet vreemd dat de *passer domesticus* bijnamen verzamelde als huisschijter, roestvogel, slet en strontpikker. Maar tijden veranderen en dus sluit de tentoonstelling in het Natuurhistorisch Museum Rotterdam (NMR) symbolisch af met een *wall of fame*. Met daarin de Britse mus die dodelijk getroffen werd door een cricketbal en uiteraard de Dominamus, zijn Friese lotgenoot over wie ook een prachtig in memoriam-gedicht is te lezen. Het cynische is dat musminnend Nederland écht blij moet zijn met deze dooie mus. Zonder het fatale schot tijdens de voorbereidingen op Domino Day 2005, was de aandacht voor het bedreigde vogeltje nooit zo groot geweest. Door de schaarser wordende heggen en nisjes verdwijnt de mus immers in rap tempo uit het straatbeeld. Ook zoekt de mus tegenwoordig tevergeefs naar broodkruimels omdat mensen hun tafelkleed niet meer uitkloppen. 'Purschuim, Gamma-schuttingen en de kruimeldief zijn de grootste vijanden van de mus', vatte museumdirecteur Jelle Reumer tijdens de opening kernachtig samen. Dat de huismus niet voor vol wordt aangezien, illustreert het NMR onder andere met de slechts achttien mussenpostzegels die wereldwijd verschenen. Van 'concurrerende' vogelsoorten bestaan veel meer gekartelde exemplaren. Met de beroemde mussen en de mussenpostzegels, mussendeurknopjes, mussenkunst en het mussenbankbiljet is de tentoonstelling alles bij elkaar een mooi eerbetoon geworden. Wie had dat twintig jaar geleden gedacht? Een tentoonstelling gewijd aan een beest dat werd beschouwd als ongedierte.

Te zien tot 13 mei 2007

JvN

recensies

Hbo zoekt steun bij 'HELS KARWEI'

HBO-raadvoorzitter Doekle Terpstra vindt de aanhoudende golf van kritiek op de hogescholen onterecht. Actiegroep Beter Onderwijs Nederland heeft volgens hem een sterk verouderd beeld van het onderwijs. Dwarsliggende hbo-docenten kunnen niet op zijn eindeloze sympathie rekenen: 'Een professional gaat na een goed inhoudelijk debat weer aan het werk. Wie dat niet wil, kan beter opstappen.'

Het hbo ligt de laatste maanden zwaar onder vuur. De onderwijskwaliteit zou ernstig gevaar lopen door het competentiegerichte leren. Docenten die niet willen meedoen met de didactische nieuwlichterij zouden worden geïntimideerd en zelfs ontslagen. Het nieuwe functiewaarderingssysteem zou een ordinaire bezuinigingsmaatregel zijn en de invoering van leerrechten werd dankzij de 'obstructie' van hogescholen en universiteiten een jaar uitgesteld.

De kritiek is ongemeen fel. Een commentator van NRC Handelsblad noemde het hbo onlangs het afvoerputje van het hoger onderwijs en econoom Arnold Heertje vergeleek Fontys Hogescholen met een criminele organisatie die kritische docenten de tent uitwerkt.

'Het is inderdaad erg populair om iets negatiefs over het hbo te roepen, maar de beelden kloppen niet met de feiten. Zo'n oprisping van Heertje is natuurlijk schandalig. Geen misverstand, ik ben van het slag mensen dat opstaat voor kritiek. De kerntaak van het hbo – het verzorgen van hoogwaardig onderwijs – moet goed worden uitgevoerd. Dat gebeurt ook. We staan er internationaal mooi op: de Eindhovense *Design Academy*, de Haagse *Hotelschool* en veel van onze kunstopleidingen zijn echt internationale pareltjes. Maar daar hoor je Heertje niet over. Die is eropuit om het hbo te schofferen, zonder dat hij weet wat er werkelijk speelt.'

De vereniging Beter Onderwijs Nederland (BON) wordt behoorlijk serieus genomen: zelfs premier Balkenende zei onlangs tegen BON-voorzitter Ad Verbrugge dat hij 'hartstikke blij' is met diens kritische bijdragen en ook minister Van der Hoeven ging met hem in debat.

'Ik vind het opmerkelijk dat zo'n kleine club in korte tijd zoveel aandacht genereert. Iets vergelijkbaars heb ik als CNV-voorzitter gezien toen het Alternatief voor Vakbond werd opgericht. Een clubje van niets, maar iedereen had het er over. Kennelijk appelleert ook BON aan een gevoel van onbehagen. Het hbo pareert die kritiek niet duidelijk genoeg, terwijl er echt wel wat op af te dingen is.'

foto: Hans Stakelbeek

Zoals?

'BON schetst een romantisch, maar sterk verouderd beeld van de docent. Vroeger stond een docent inderdaad op een voetstuk en kon hij min of meer zijn eigen gang gaan. Maar de afgelopen jaren zijn hogescholen autonome, professionele organisaties geworden die hun eigen strategie bepalen. Docenten zijn een schakel in een keten van professionals die samen het hogeschoolbeleid uitvoeren.'

Volgens BON degradeert het competentiegerichte onderwijs docenten tot veredelde activiteitenbegeleiders die studenten veel te weinig inhoudelijke kennis bijbrengen.

'De eerste hogeschool die geen kennis meer overdraagt heeft een enorm probleem. Ook bij competentiegerichte leren doen studenten eerst inhoudelijke kennis op, daarna wordt die in een simulatie getoetst en vervolgens passen studenten het geleerde toe in de

praktijk. Daarmee levert het hbo professionals af die hun kennis meteen kunnen benutten. Inderdaad vraagt het nieuwe leren om een andere rol van de docent. Die kan niet meer alleen met een krijtje in zijn hand voor het schoolbord staan, zoals in de tijd van Arnold Heertje.'

Toch klaagt de helft van de afgestudeerden in uw eigen HBOMonitor dat hun opleiding best wat pittiger had gemogen. Ook het aantal contacturen is soms erg gering.

'In het competentiegerichte leren worden studenten geacht veel dingen zelf te regelen, maar het mag inderdaad niet doorslaan. Ik zie dat verschillende hogescholen, waaronder Inholland, nu als eis stellen dat studenten hoe dan ook twintig contacturen per week moeten hebben. Dat lijkt me een duidelijk signaal van bestuurders die hun verantwoordelijkheid nemen.'

Wat adviseert u docenten die moeite blijven houden met hun nieuwe rol?

'Wie het niet eens is met de didactische methode moet dat aankaarten. Kritiek houdt instellingen scherp. Maar daarna geldt net als in het bedrijfsleven het devies: mouwen opstropen en aan de slag. Het alternatief is dat zo'n docent uiteindelijk zijn conclusies trekt en opstapt. Het belang van het collectief gaat uiteindelijk boven dat van het individu.'

Het nieuwe functiewaarderingssysteem in het hbo draagt volgens critici ook al niet bij aan de arbeidsvreugde van docenten. Het zou een slecht verholven bezuinigingsoperatie zijn.

'Dat nieuwe functiegebouw is juist een zegen, want het geeft mensen veel meer carrièreperspectief dan het oude. Mensen krijgen niet langer jaarlijks hun periodiekje erbij, maar kunnen behoorlijke sprongen voorwaarts maken. Bijvoorbeeld door seniordocent te worden of lid van een kenniskring rond een lector.

'Niemand van het zittende personeel is er in salaris op achteruitgegaan, alleen de schaalindeling is anders. Ik kan me goed voorstellen dat iemand schrikt van een brief waarin staat dat hij niet langer in schaal twaalf zit maar in schaal tien, zeker als daar vooraf niet goed over gepraat is. Maar het systeem zelf is echt een verbetering, ook volgens de vakbonden. Als dit een bezuiniging was, zouden we een wel erg vreemd signaal afgeven. We krijgen de komende jaren te maken met een gigantische uitstroom van mensen. Die moet op een goede manier worden opgevangen. Het nieuwe functiegebouw is daar onderdeel van, maar er moet nog veel meer gebeuren. We gaan daar zeker over doorpraten met de vakbonden.'

Wordt ook Beter Onderwijs Nederland uitgenodigd?

'BON is de afgelopen tijd meermalen uitgenodigd voor een gesprek. Er zijn mails gestuurd, er is ingesproken op een antwoordapparaat, maar we krijgen geen reactie. Dat is toch interessant? En intussen blijven ze dingen roepen die simpelweg niet kloppen. Onlangs beweerde Verbrugge nog dat de HBO-raad de opleidingen zelf op kwaliteit beoordeelt. Van de accreditatie door de NVAO heeft hij kennelijk geen weet. Dan roep je dus maar wat.'

Een ander kritiekpunt betreft de overhead in het hbo. Oud-staatssecretaris Rutte zei onlangs dat negentig procent van de extra's die hogescholen hebben ontvangen bij de managementlaag terecht is gekomen.

'Dat is aantoonbare onzin. Uit de salarissystemen van hogescholen blijkt dat er op dit moment niet méér, maar juist minder managers zijn in het hbo dan pakweg tien jaar geleden. Daarnaast geldt dat het aantal docenten is toegenomen.'

Als staatssecretaris had Rutte een duidelijke visie op het hoger onderwijs. Toch is zijn erfenis klein gebleken. Wat ging er mis?

'Hij roept als VVD-leider dat hij veel heeft bewerkstelligd in het hoger onderwijs. Als hij doelt op de frustratie die hij teweeg heeft gebracht, geef ik hem gelijk. Hij zei als staatssecretaris tot vervelens toe dat bestuurders wat hem betreft met knikkende knieën naar de medezeggenschapsraad moeten om daar verantwoording af te leggen. Ik heb hem vaak gevraagd wat voor bestuurscultuur hij beoogde. In mijn visie moeten bestuurders in harmonie samenwerken met medezeggenschapsraden. Confrontaties horen erbij, maar ze zijn niet de regel. Ik ben vanuit mijn vakbondstijd pittige vergaderingen gewend. We vchten elkaar soms de tent uit, maar je wist wel wat je aan elkaar had. Na een bestuurlijk overleg in het hoger onderwijs weet je dat niet: de staatssecretaris en de koepels wantrouwen elkaar en de relatie met de Tweede Kamer is ook niet goed. Dat werkt als een mes in de rug: Het is moordend voor een goed beleid.'

Dat werd duidelijk bij het debat over het uitstel van leerrechtenbepaling. De HBO-raad is een van de partijen die de zwarte piet kreeg toegespeeld.

'En dat is volkomen onterecht. Alle hogescholen zijn van mening dat ons bekostigingssysteem zo goed als failliet is. Daarom zijn we altijd voor leerrechten geweest

en hebben we ons constructief opgesteld. Maar het huidige compromis waarbij studenten hun leerrechten per maand mogen inzetten en instellingen bekostiging in hele jaren ontvangen, is niet uitvoerbaar. Dat hebben wij de Eerste Kamer laten weten. En als Bruins dan een brief naar de Tweede Kamer stuurt waarin hij uitstel van een jaar aankondigt, dan heeft het hbo het ineens gedaan. Inmiddels hebben we met de staatssecretaris een stevig gesprek gevoerd en afgesproken dat we over en weer met vertrouwen gaan werken aan de invoering van leerrechten in 2008. 'Dat vertrouwen is essentieel als Nederland vasthoudt aan de doelstelling dat straks de helft van de beroepsbevolking hoogopgeleid moet zijn. Die taak ligt voor het grootste deel op ons bord. Dat betekent dat het hbo steeds meer studenten moet opleiden. Een aantal hogescholen kon de aanwas dit jaar al nauwelijks aan, zeker gezien de krappe arbeidsmarkt. De ambitie is er, maar het is een hels karwei om het gedaan te krijgen. Het hbo krijgt daarbij nog onvoldoende steun van politiek en overheid.'

HOP/HC en TdO